

ஒரு வழியை உண்டுபண்ணுதல்

MAKING A WAY

56-0304

ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை, மார்ச் 4, 1956

பிரான்ஹாம் கூடாரம், ஜெபர்ஸன்வில்,
இந்தியானா, அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 56-0304 - ஒரு வழியை உண்டுபண்ணுதல்

மாலை வணக்கம், நண்பர்களே. ஆண்டவர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. சுகோதரர் நெவில் அவர்களின் அந்த அன்பான வார்த்தைக்கு நன்றி. இன்று இரவு இந்த கூடாரத்திற்கு (tabernacle) மீண்டும் வந்து, நம்முடைய போற்றத்தக்க ஆண்டவரின் சேவையில், அவரைத் தொழுதுகொள்ள வந்திருக்கும் உங்கள் அனைவரையும் காண்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி.

2 ஆண்டவரின் வருகைக்கு இப்பால் மீண்டும் ஒருமுறை சந்திப்பது நிச்சயமாக ஒரு பெரும் பாக்கியமாகும். அநேகர் எதிர்பாராத விதமாகவும், மிக விரைவாகவும் கடந்து செல்வதைக் கண்டபின்னும், கேட்டபின்னும், அடுத்து யார் என்று நாம் அவ்வப்போது ஆச்சரியப்படுகிறோம். ஆனால், இந்த ஆசீர்வதிக்

கப்பட்ட நிச்சயத்தை நாம் கொண்டிருக்கிறோம், அதாவது... "கிறிஸ்துவில் உள்ள தேவனுடைய அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. மரணமோ, நிகழ்காரியங்களோ, வருங்காரியங்களோ, அல்லது வல்லமைகளோ, கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள தேவனுடைய அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது." மேலும், "இந்த பூமிக்குரிய கூடாரம் அழிந்துபோனாலும், நமக்கு ஒரு வீடு ஆயத்தமாயிருக்கிறது" என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். நிலையற்ற, நிச்சயமற்ற இவ்வுலகில்; அந்த மகிமையான ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையில் நாம் இளைப்பாறுகிறோம்.

3 நான் என் மனைவியிடமும், திருமதி உட்பற்றும் அவர்களிடமும் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்... நான் திரும்பி வந்தேன். நான் சொன்னேன், "இது பயணத்திற்கு மேல் பயணமாகவும், இடத்திற்கு மேல் இடமாகவும் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது, ஆனாலும் அவை மிகவும் மகிமையானதாக மாறுகின்றன. மேலும்... நாம் ஆண்டவரின் வருகையின் மிக நெருக்கமான காலத்திற்கு வந்துவிட்டோம்

என்பதை நான் அறிகிறேன்." நான் சொன்னேன், "சரி..."

4 சியோக்ஸ் ஃபால்ஸ் (Sioux Falls), சவுத் டகோட்டாவிலிருந்து வரும் வழியில், அன்று என் பையனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது நான் சொன்னேன், "உனக்குத் தெரியுமா, வீடு என்பது ஒரு அற்புதமான இடம்." நாங்கள் வீட்டை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம். நான் சொன்னேன், "நாம் இந்த உலகத்தை நேசிக்கிறோம். இதுதான் நமது வீடு. இது என்று நாம் நினைக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் இதுதான். இந்த வீட்டிற்காகவே நாம் பிறந்தோம். தேவன் நம்மை இங்கே வைத்தார். நாமாகவே இங்கே வருவதற்கு எந்த வழியும் இல்லை. நம்முடைய தாய் தந்தையருக்குக் கூட எந்த வழியும் இல்லை. அது தேவனின் கைகளில் இருக்க வேண்டியிருந்தது. எத்தனையோ பேருக்குத் திருமணமாகி, குழந்தையே இல்லை. ஆனால், நாம் இந்தப் பூமிக்கு வரக்கூடும் என்று தேவன் கண்டார்.

5 நாம் வந்தபோது, அணுக்களாலும், ஒளிகளாலும், மற்றும் பலவற்றாலும் ஒரு

சரீரமாக வளரவும் உருவாகவும் தொடங்கினோம், பூமியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தோம். பின்னர் நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதை அடைந்ததும், அவை வளர்வதை நிறுத்திவிட்டன. நாம் இன்னும் அவற்றை நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்கிறோம், ஆனால் அவை போய்விடுகின்றன. மரணம் உள்ளே வந்துவிட்டது.

6 "பின்னர் இந்த பூமிக்குரிய கூடாரம் அழிந்துபோகும்போது, அங்கே நமக்காக ஒன்று காத்திருக்கிறது." பாருங்கள்? நாம் அதற்குள் நுழையும்போது, ஒருவரையொருவர் அறிந்து கொள்வோம். நம்மால் கை குலுக்க முடியாது, அந்த உணர்வுக்கான புலன்கள் நம்மிடம் இல்லை. என்னால்... உங்கள் கையைப் பிடித்து, "சகோதரரே, எப்படி இருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்க முடியாது, ஏனென்றால் நான்... உங்களுக்கு அந்த வகையான கை இருக்காது. ஆனாலும், நாம் இப்போது இருப்பதைப் போல ஒரு சரீர உடலில் (corporeal body) இருக்க மாட்டோம், நாம் ஒரு உன்னத சரீரத்தில் (celestial body) இருப்போம். அதன்பின்பு இது...

7 நான் யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன், எகிப்தில், யோசேப்பு இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு ஒரு நினைவுக்குறியை, அதாவது தனது எலும்புகளை விட்டுச் சென்றார், என்றாவது ஒரு நாள் அவர்கள் வெளியே போவார்கள் என்பதற்காக. அவர்கள் வெளியே போகும் போது, அவருடைய எலும்புகளைத் தங்களோடு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். தாய்நாட்டிற்குத் திரும்ப விரும்பிய ஒவ்வொரு எபிரெயனும், எவ்வளவு நன்றாக நடத்தப்பட்டாலும், அவனது ஏக்கம் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்புவதாகவே இருந்தது. அவர்கள் அந்த எலும்புகளைக் கடந்து பார்க்கும்போதெல்லாம், என்றாவது ஒரு நாள் தாங்கள் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பப் போகிறோம் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள்.

8 நாம் இங்கிருந்து வெளியேறக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், அங்கே எருசலே மில் ஒரு காலி கல்லறையை நாம் காண்கிறோம், ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்தது என்பதை அது நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. பின்னர் நாம் அந்த மகிமைப்படுத்தப்பட்ட... மகிமைப் படுத்தப்பட்டதல்ல, ஆனால் உன்னத சரீரத்தை

எடுத்துக்கொண்டு, மகிமையின் தேசங்களில் கிறிஸ்துவுடன் நடமாடி, ஒருவரையொருவர் பார்த்து, பேசிக்கொள்வோம்; நம்மால் பேச முடியும். பலிபீடத்தின் கீழிருந்த ஆத்துமாக்கள், "எவ்வளவு காலம்?" என்று அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்னர் நாம் மீண்டும் உணவ ருந்தவும், குடிக்கவும், உறங்கவும் பூமிக்குத் திரும்புகிறோம் என்பதற்கு அங்கே என்ன நினைவுக்குறி இருக்கும்? அங்கே அவர் ஒரு சரீர உடலில் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார். ஆமென்.

9 ஒரு நாள் அவர் அந்த சரீர உடலில் எழுந்திருப்பார். அவர் திரும்ப வரும்போது, இந்த உன்னத சரீரங்கள் மகிமையை எடுத்துக்கொள்ளும். அப்போது நாம் அவரைப் போலவே இருப்போம், அந்த சரீரத்தில் நாம் என்றென்றும் வாழ்வோம். என்ன ஒரு... வேறெதுவும் ஒரு பொருட்டா என்ன? பாருங்கள்? இது ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டது. அதுதான்... அங்கேயே நங்கூரம் பாய்ச்சுங்கள். இதை விடுங்கள்...

எனது நம்பிக்கை வேறொன்றின் மீதும்
வைக்கப்படவில்லை

இயேசுவின் இரத்தம் மற்றும் நீதியின் மீதே
உள்ளது;

என்னைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும்
வழிவிடும்போது,

அவரே என் நம்பிக்கையும் தஞ்சமுமாய்
இருக்கிறார்.

10 கிறிஸ்துவே இதைச் சாத்தியமாக்கினவர்;
என் சபையோ, என் பிரிவோ (denomination),
என் நண்பர்களோ அல்ல, கிறிஸ்துவே. மற்ற
எல்லா நிலமும் மணற்பாங்கானதே, மற்ற
எல்லா நிலமும்.

11 எடி பெரோனட் (Eddie Perronet)...
அவர் பைத்தியம் என்று அவர்கள்
நினைத்தார்கள். அன்று, மக்களிடம் அடிமையாக
அங்கே அமர்ந்திருந்தபோது, பரிசுத்த ஆவியா
னவர் இறங்கி பேனாவை எடுத்து, ராஜாதி
ராஜாவின் முடிசூட்டு விழாவின் பட்டமளிப்பு
சேவையில் பாடப்படவிருக்கும் அந்த

அற்புதமான பாடலை எழுதத் தொடங்கினார்:
இயேசுவின் நாமத்தைப் போற்றுகங்கள் (All Hail
The Power Of Jesus' Name).

12 இப்போது வடக்கிலிருந்து ஒரு
அற்புதமான அறிக்கை. மினியாபோலிஸில்
(Minneapolis) கிறிஸ்தவ தொழிலதிபர்களின்
காலை உணவு கூட்டம் நடைபெற்றது,
இதுவரை நடந்ததிலேயே மிகப்பெரிய
தொழிலதிபர்களின் காலை உணவு கூட்டம்
அதுதான். இரண்டாயிரம் பேர் வந்திருந்தார்கள்.

13 ஆண்டவர் நமக்கு ஒரு செய்தியைக்
கொடுத்தார். அன்று காலை, பலிபீட
அழைப்பின்போது, ஐம்பது தொழிலதிபர்கள்
கிறிஸ்துவிடம் வந்து, மறுபடியும் பிறந்தார்கள்.
ஓ, அது என் உள்ளத்தை சிலிர்க்க வைத்தது,
ஒரு தொழிலதிபர் உள்ளே வருவது! எங்கும்
அற்புதமான கூட்டங்கள். ஆண்டவருக்கே துதி,
எல்லா மகிமையும் அவருக்கே!

14 இப்போது என்னிடம் ஒரு சிறிய குறிப்பு
உள்ளது, "நான் எப்போது இண்டியானா
போலிஸில் இருப்பேன்?" என்று கேட்கிறது.
ஜூன் 11 முதல் 15 வரை, இண்டியானா

போலிஸ், இண்டியானாவில் உள்ள கேடில் கூடாரத்தில் (Cadle Tabernacle), ஜூன் 11 முதல் 15 வரை பதினோராயிரம் பேர் அமரக் கூடிய இடத்தில் இருப்போம்.

15 நாளை மறுநாள், நாங்கள் லூசியானாவின் ஷ்ரெவ் போர்ட்டிற்குப் (Shreveport) புறப்படுகிறோம், வார இறுதி நாட்களில் ஷ்ரெவ் போர்ட்டில் இருப்போம்.

16 பின்னர் நாங்கள் ஷ்ரெவ் போர்ட்டை விட்டு ஹூஸ்டன், டெக்சாஸ் செல்கிறோம், அங்கே இரண்டு நாட்கள், அதாவது திங்கள் மற்றும் செவ்வாய் கிழமைகளில் இருப்போம்.

17 பின்னர் 16-ம் தேதி நாங்கள் பழைய மெக்சிகோ, மெக்சிகோ சிட்டியில் தொடங்குகிறோம். திரு. ஆர்கன்பிரைட் (Mr. Argan bright) என்னை அழைத்தார். அறுபதாயிரம் பேர் அமரக்கூடிய பெரிய காளைச் சண்டை மைதானத்தை அவர்கள் முன்பதிவு செய்துள்ளனர். நானூறு சபைகள் ஒத்துழைக்கின்றன, ஏற்கனவே கையெழுத்திட்டுள்ளன. கூட்டத்திற்கு ஒரு லட்சம் பேரை எதிர் பார்க்கிறோம்.

18 இதுவே முதல் முறை... தேவனைத் துதிக்க நம்மிடம் ஒன்று இருக்கிறது. மெக்சிகோ வரலாற்றிலேயே முதல் முறையாக, அரசாங்கம் ஒரு ப்ராட்டஸ்டன்டை (Protestant) வரவேற்று, நமக்கு வர இடம் கொடுத்துள்ளது. மெக்சிகோ வரலாற்றிலேயே முதல் முறையாக, ஒரு ப்ராட்டஸ்டன்ட் வரவேற்கப்படுகிறார். மெக்சிகோ இராணுவத்தின் ஜெனரலான ஜெனரல் மெடினா, இப்போதுதான் மறுபடியும் பிறந்து பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுள்ளார். மெக்சிகோ ஆளுநரிடம் அவருக்குள்ள செல்வாக்கினால், இராணுவப் பாதுகாப்புடன் உள்ளே செல்ல நமக்கு அரசாங்க உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளார்.

19 எனக்குப் பெரிய காளைச் சண்டை மைதானம் கிடைத்துள்ளது. மெக்சிகோவிலேயே மிகப் பெரியது அதுதான். அது அறுபதாயிரம் பேர் அமரக்கூடியது, உள்ளே அவர்கள் சண்டையிடும் இடத்தைத் தவிர்த்து. இப்போது பத்து இரவுகளுக்குத் தொடர்ந்து, எந்த இடையூறும் இல்லாமல், பத்து இரவுகளுக்குத் தொடர்ந்து நமக்கு அது கிடைத்துள்ளது. எனக்காக ஜெபியுங்கள்.

20 அங்கே பெருமழையின் சத்தத்தை நான் கேட்கிறேன்... உணர்கிறேன். மெக்சிகோ மக்கள் மிகவும் எளிய, தாழ்மையான விசுவாசிகள். ஒருமுறை அவர்கள் நம்பிவிட்டால்... அவர்கள் கத்தோலிக்கர்கள். ஒரு சத்தியம் உண்மை என்று நம்பப்பட்டுவிட்டால், அது எல்லாவற்றையும் தீர்த்துவைக்கிறது.

21 பின்னர், பழைய மெக்சிகோவிலிருந்து விரைவாகத் திரும்பி, சுமார் 30-ம் தேதி இங்கு வருவோம்.

22 1-ம் தேதி, அதாவது ஈஸ்டர் காலை, இங்குள்ள கூடாரத்தில் சூரிய உதய ஆராதனை நடைபெறும். அதைத் தொடர்ந்து குணமாக்கும் ஆராதனை. அன்று இரவு கூடாரத்தில் ஞானஸ்நான ஆராதனை நடைபெறும். ஈஸ்டர் ஆராதனைக்கு, உங்கள் நண்பர்களிடம் சொல்லி, நோய்வாய்ப்பட்ட மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரையும் அழைத்து வரச் சொல்லலாம். அதிகாலை சூரிய உதய ஆராதனை. பின்னர் அதைத் தொடர்ந்து, பத்து மணிக்கு, ஒன்பதரை மணி வழக்கமான ஞாயிறு பள்ளி நேரம். நீங்கள் அனைவரும் ஞாயிறு பள்ளிக்குத் திட்டமிடுங்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஒரு

குணமாக்கும் ஆராதனை, பிரச்சாரக் கூட்டங்களில் நடப்பது போன்ற வழக்கமான குணமாக்கும் ஆராதனை.

23 எனவே, மெக்சிகோ சிட்டியில் தான் முதல் முறையாக, ஆண்டவர் என்னிடம் கூறிய இந்தப் புதிய தரிசனம் செயல்படப்போகிறது. எனவே, ஆண்டவருக்குச் சித்தமானால், ஈஸ்டர் ஞாயிறு காலை இங்கேயே மீண்டும் முயற்சிப்போம், இந்த இரண்டு அறைகளைப் பயன்படுத்தி... பாருங்கள். எனவே ஈஸ்டர் காலையில் இங்கே ஒரு சிறந்த நேரத்தை எதிர்பார்க்கிறோம்.

24 கர்த்தராகிய இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதற்கான ஆதாரம், அவர் உயிருடன் இருக்கிறார். ஆம், ஐயா. அந்த முதல் ஈஸ்டரிலிருந்து அவர் உயிருடன் இருக்கிறார். இப்பொழுதும் அவர் நம்முடனே இருக்கிறார். அன்று காலை அவரது ஆசீர்வாதங்களின் பெரும் பொழிவை ஆண்டவர் நமக்குத் தருவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

25 பின்னர் இங்கிருந்து, சிகாகோவிற்குச் செல்கிறோம், 11-ம் தேதி, 3 முதல் 11 வரை.

திங்களன்று புறப்படுகிறோம், செவ்வாயன்று அங்கே தொடங்குகிறோம்... இல்லை, அது 3 முதல் 8 வரை. பின்னர் 11-ம் தேதி சார்லோட்... இல்லை, கொலம்பியா, வட கரோலினாவில் தொடங்குகிறோம். பின்னர் ஸ்பிண்டேல் (Spindale), வட கரோலினா. அங்கிருந்து சார்லோட், தென் கரோலினா. பின்னர் அங்கிருந்து ஆங்கரேஜ் (Anchorage), அலாஸ்கா, மேலே ஆங்கரேஜ், அலாஸ்காவிற்கு. பின்னர், திரும்பி வருவோம். தீர்மானிக்கப் படவில்லை, ஆனால் ஒருவேளை அதற்குள் கூடாரம் (tent) தயாராகிவிடும். ஓ, நான்...

26 நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறேன் தெரியுமா? இதற்காக என்னுடன் ஜெபிப்பீர்களா? [சபையார், "ஆமென்" என்கிறார்கள்] பாருங்கள், வெகு காலத்திற்கு முன்பே அல்ல, ஆண்டவருக்குச் சித்தமானால், அந்தப் பெரிய கூடாரத்தை இந்த ஃபால் சிட்டியில் (Fall City) போட்டு, நான்கு அல்லது ஆறு வாரங்கள் கூட்டத்தை நடத்த விரும்புகிறேன், யுத்தம் முடியும் வரை இங்கேயே தங்க வேண்டும். இப்போது அதற்காக நீங்கள் ஜெஃபர்சன்வில்லுக்கும் நியூ

அல்பானிக்கும் இடையில் எங்காவது அதை நிறுத்தி, அதில் சுமார் ஏழாயிரம் அல்லது எட்டாயிரம் இருக்கைகளைப் போட விரும்புகிறேன். நாட்கள் செல்லச் செல்ல நாம் அதிகமாகச் சேர்க்கலாம், அது தீர்க்கப்படும் வரை இங்கேயே தங்கலாம். ஆமென்.

27 பின்னர், ஜூன் 11 முதல் 15 வரை, இண்டியானாபோலிஸில் உள்ள கேடில் கூடாரத்தில் என்று நினைக்கிறேன். பின்னர், ஜூன் 17 முதல் 21 வரை என்று நினைக்கிறேன், மினியாபோலிஸில் உள்ள கால்பந்து மைதானத்தில், இருபத்தேழாயிரம் பேர் அமரக்கூடிய இடத்தில். அது கிறிஸ்தவ தொழிலதிபர்களின் சர்வதேச மாநாடு, ஒவ்வொரு இரவும் பேசி, நோயாளிகளுக்காக ஜெபிக்கப்படும்.

28 இப்போது இவைகளுக்காக ஜெபியுங்கள், கடினமாக ஜெபியுங்கள். நமக்கு அதிக நேரம் இல்லை என்று நான் உணர்கிறேன். நான் அதை முன்னறிவிக்கிறேன், இது ஆண்டவர் சொல்லும் வார்த்தை என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த ஆண்டு அமெரிக்கா கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளும் அல்லது கிறிஸ்துவை நிராகரிக்கும் என்று நான் முன்னறிவிக்கிறேன். பாருங்கள்?

இது ஒரு திருப்புமுனையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நாட்களில் நமக்கு ஒரு எழுப்புதல் இருக்கும், அல்லது இருக்காது. அமெரிக்கா தனது முடிவை எடுக்கும் ஆண்டு இது என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் அதை எடுப்பார்கள் என்றும், ஒரு பெரிய எழுப்புதல் பரவும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். நமக்கு அதிக பிரசங்கங்களும், அதிக சுவிசேஷப் பணிகளும் நடக்கின்றன, ஆனால் நமக்கு ஒரு எழுப்புதல் தேவை (இல்லையா?), ஒரு உண்மையான எழுப்புதல். அதுதான் நமக்குத் தேவை. ஆண்டவர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

29 சகோதரர் கிரஹாம் அங்கே இருப்பதைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சி, அவருக்கு நேர் எதிரே சகோதரர் ஸ்மித், தேவ சபையைச் சேர்ந்த சகோதரர் ஸ்மித் அமர்ந்திருப்பதாக நான் நம்புகிறேன். இங்கே பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக அறிவேன். சகோதரர்களே, உங்கள் ஒவ்வொரு வரையும், நம் வாசல்களில் உள்ள அந்நியர்களையும், பொதுமக்களையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நாங்கள் உங்களை நேசிக்கிறோம்.

30 இப்போது இந்த அறிவிப்புகளுடன், இது திருவிருந்து இரவு, திருவிருந்து ஆராதனைக் கானது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இங்கே கூடாரத்தில் கோட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு, சிறந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கும் நம் அன்பு சகோதரர் நெவில் அவர்களுக்காகக் கடினமாக ஜெபியுங்கள், மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பரிசுத்த வான்களுக்காகவும். ஓ, எப்பேர்ப்பட்ட தேவை உள்ள நேரம்! எப்பேர்ப்பட்ட தேவை உள்ள நேரம்! ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நான் கேட்கிறேன், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஒரு அழைப்பு.

31 சகோதரர் ஆர்கன்பிரைட் சற்று முன்பு தொலைபேசியில் என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார், அந்த நாடுகளில் ஒன்றின் ராஜா, அது எந்த இடம் என்று மறந்துவிட்டேன், ஸ்வீடன், சுவிட்சர்லாந்து என்று நினைக்கிறேன். ஒரு நிமிடத்தில் சொல்கிறேன். டென்மார்க், இந்த நேரத்தில் அங்கு வருவதற்கு இதுவே ஏற்ற காலம் என்று ஒரு சிறப்புக் கடிதம் எழுதியுள்ளது.

32 ஆப்பிரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும், பல வித்தியாசமான இடங்கள்! ஹவாய் தீவுகள் மறுநாள் அழைத்தன. ஒரு எழுப்புதலுக்காக அவர்கள் அழைப்பது இது சுமார் பத்தாவது முறையாகும். கிறிஸ்தவ தொழிலதிபர்கள் அங்கே சென்று, ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, ஒரு கிளையை ஒழுங்கமைத்து, அன்று காலை அவர்களுக்காகப் பேசி, பின்னர் ஹவாயில் ஒரு எழுப்புதலைத் தொடங்க விரும்புகிறார்கள்.

33 எனவே, உலகம் முழுவதும் நம்முடைய பங்காக (parish) மாறியுள்ளது, பாருங்கள், உலகம் முழுவதும். நாம் அவருடைய ஊழியர்கள்.

34 எனவே நண்பர்களே, இது கடைசி இரவாக இருக்கலாம், இது கடைசி வருடமாக இருக்கலாம், அல்லது கடைசித் தலைமுறையாக இருக்கலாம் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். பாருங்கள்? நமக்குத் தெரியாது. ஆனால், எப்படியிருந்தாலும், உயிருள்ளவர்கள் தாங்கள் சாக வேண்டும் என்பதை அறிவார்கள் என்ற உண்மையை நாம் அறிவோம். "ஒரேமுறை மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்பை அடைவதும் மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது." அதைச்

சந்திக்கத் தயாராக இல்லாத, இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத யாரேனும் இன்று இரவு இங்கே இருந்தால், ஒரேயடியாக நித்தியத்திற்காக ஆண்டவராகிய இயேசுவுக்காக நீங்கள் தீர்மானிக்கும் இரவு இதுவாக இருக்கட்டும். இப்பொழுது நாம் ஜெபிப்போம்.

35 எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, நாங்கள் இங்கே காத்திருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து, எங்கள் இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து உமக்கு நன்றி சொல்ல விரும்புகிறோம்; அவர்கள் எத்தனை அணுகுண்டுகளைச் செய்தாலும், விமானங்களைக் கண்காணிக்க எத்தனை சிவில் சர்வீஸ் மக்களை வெளியே அனுப்பினாலும், உலகம் பதட்டமாகவும் நடுக்கத்துடனும் இருந்தாலும், நாங்கள் கலங்கவில்லை. எங்களிடம் உள்ள இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையில் நாங்கள் இளைப்பாருகிறோம். கல்வாரியில் கிறிஸ்து மூலமாக தேவன் முடித்த வேலையை நாங்கள் நம்புகிறோம்.

36 இந்த பூமிக்குரிய கூடாரம் இல்லாத போனாலும், அங்கே ஏற்கனவே ஒன்று காத்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து, மிகவும்

மகிமையான, மிக அதிகமான, வலியோ வேதனையோ வியாதியோ இல்லாத இடம். முதுமை அதை ஒருபோதும் தாக்காது, ஒருபோதும் நரைமுடி இருக்காது, ஒருபோதும் சுருக்கம் இருக்காது, ஆனால் அங்கே நாம் என்றென்றும் இளமையாக இருப்போம். சத்தியத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் சொல்ல முடியாத ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வேதாகமம், இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிச்சயத்தை நமக்குக் கொடுத்துள்ளது. பரிசுத்த ஆவியானவரும் சாட்சியளிக்கிறார், அதையே உறுதிப்படுத்துகிறார். எங்கள் உள்ளங்கள் அதற்காக ஏங்குகின்றன. வேதாகமம் அப்படிச் சொல்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிவோம், அது தேவனுடைய வார்த்தை, இந்த நம்பிக்கையில் நாங்கள் இளைப்பாற இந்த வளமான நிலத்தில் விதைக்கப்பட வேண்டிய விதைகள்.

37 தேவனே, இன்று இரவு கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே இருக்கிற ஒவ்வொரு நபரையும் நீர் தொடும்படி ஜெபிக்கிறேன். அவர்களை இந்த நெருக்கமான, அற்புதமான நடைக்குக் கொண்டு வாரும். ஆண்டவரே, இன்று இரவு இங்கே அமர்ந்திருக்கும் நோயாளிகளைக் குணமாக்கும்.

சந்தேகமில்லாமல், இத்தனை மக்களில், நம் மத்தியில் வியாதி இருக்கத்தான் செய்யும். நீர் ஒவ்வொருவரையும் குணமாக்கும்படி நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்.

38 இப்போது வார்த்தைக்கு வாரும் பிதாவே. உயிர்நாடியாக இருக்கிற வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்ளும். ஆண்டவரே, எல்லா நாகரிகத்தின் ஆணியேர் அதுதான். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எடுத்து, நமக்குத் தேவையானபடி இதயத்திற்குக் கொடுக்கும்படி நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். நாங்கள் வார்த்தையைச் சுற்றி ஐக்கியம் கொள்வோமாக. ஏனெனில் இயேசுவின் நாமத்தில் கேட்கிறோம். ஆமென்.

39 இன்று இரவு வேதவசனங்களைச் சிறிது வாசிப்பதற்காக, ஒரு சிறிய தலைப்பிற்காக, ஒரு சூழலைத் தேடி, விரைவாக வார்த்தைக்குச் செல்வோம், அப்போதுதான் நாம் திருவிருந்து எடுக்க முடியும். நாளை திங்கட்கிழமை என்பதால், வேலைக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய அந்தக் காரியங்களை நினைத்துப் பார்க்க நாம் விரும்புவதில்லை என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நாம் அதை எதிர்கொள்ள

வேண்டும். பல நேரங்களில், உங்களுக்குத் தெரியும்... ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வேலைகள் மற்றும் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட இது மிக அவசியமானது. பாருங்கள்? ஏனெனில், உங்கள் வேலை ஒரு நாள் முடிந்துவிடும், நீங்களும் அதோடு முடிந்துபோவீர்கள். ஆனால் உங்களிடம் நித்திய ஜீவன் இருந்தால், உங்களுக்கு ஒருபோதும் முடிவு இருக்காது. அது நித்தியமானது, வாழ்கிறது, நிலையானது. அதை நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு நிலையான ஜீவன், அதற்கு முடிவு இல்லை. யுகங்கள் கடந்த பின்னரும், நீங்கள் அங்கே இருப்பீர்கள். மில்லியன் கணக்கான ஆண்டுகள் உருண்டோடினாலும், நாம் அங்கே இருப்போம். எனவே, பூமியில் இந்தச் சில நாட்களுக்கு, வேலைகள் அவ்வளவு பெரிய விஷயம் இல்லை. நாம் முன்னேறவும், நமது சிறு உணவை வாங்கவும், சாப்பிடவும் மட்டுமே அது உதவுகிறது, அது நமக்குத் தேவைதான்.

40 இப்போது 1 கொரிந்தியர் 10-ம் அதிகாரம், 12-ம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.

ஆகையால் தன்னை நிற்கிறவென்று
எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையா
யிருக்கக்கடவன்.

மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல்
வேறு சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை.
தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார், உங்க
ளுக்குத் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள்
சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல்,
சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு
கூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும் வழியையும்
உண்டாக்குவார்.

41 எப்பேர்ப்பட்ட அழகான வசனம்!
ஆண்டவர் அதற்குத் தமது ஆசீர்வாதங்களைக்
கூட்டுவாராக. "ஒரு வழியை உண்டு
பண்ணுதல்" (Making A Way) என்பதே இன்று
இரவு நான் பேச விரும்பும் தலைப்பு.
ஆண்டவர் தமது வார்த்தைக்குத் தமது
ஆசீர்வாதத்தைச் சேர்ப்பாராக, நாம் இப்போது
வார்த்தையைக் கேட்போம்.

42 அது என்னுடைய கருத்து, அதாவது
வார்த்தை, அதுதான் ஆணியே, அதுதான்
பற்றிக்கொள்ளும் காரியம்... பல நேரங்களில்

என் சுகமளிக்கும் கூட்டங்களில், நான்—நான் முயற்சிப்பேன், போதகர்கள் அதையெல்லாம் கடந்து சென்ற பிறகும் கூட, நான் திரும்பி வந்து—வார்த்தையை எடுத்து ஒரு அஸ்திபாரம் போட முயற்சிப்பேன்.

43 சில இரவுகளுக்கு முன்பு, எனக்கு ஒரு சிறிய விமர்சன கடிதம் வந்தது, அது பரவாயில்லை. ஒரு மனிதர் என்னிடம் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் இன்னும் ஒரு சிறுவன் தான்." என்றார், "நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே நான் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தேன்." மேலும் அவர் சொன்னார், "நான்... என்னுடைய நாற்பத்தாறு வருடங்கள், ஆனாலும்..." அவர்—அவர் ஏதோ ஒரு வேதாகமப் பள்ளியின் போதகராக இருந்தார். அவர் சொன்னார், "ஆனால், உங்கள் வகையைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர், மக்களுக்கு போதிக்கிறவர், மற்றும் மறுநாள் இரவு நீங்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை சொல்லுவது." என்றார், "நான் நினைக்கிறேன் அது அபத்தமானது." என்றார், "நீங்கள் சொன்னீர்கள் பிசாசுக்கு சுகமளிக்க எந்த வல்லமையும் இல்லை என்று." அவர் சொன்னார், "ஒருவேளை, பிசாசுக்கு

சுகமளிக்க வல்லமை உண்டு என்று நான் உங்களிடம் சொன்னால் என்ன?" என்றார், "இப்போது நீங்கள் என்னிடம் கேட்பீர்கள், நீங்கள் முன்னிலையில் நின்றிருந்தால், எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று." என்றார், "நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன்." என்றார், "எங்கள் ஊரில், ஒரு பெண் வசிக்கிறாள் அவளுக்கு ஒரு—ஒரு கெட்ட ஆவி இருக்கிறது. மற்றும் அவள்... மக்கள் அவளிடத்தில் சுகத்திற்காக வருகிறார்கள்." என்றார், "அவள் அவர்கள் தலையிலிருந்து முடியைப் பிடுங்குவாள், மற்றும் அவள் அவர்கள் நரம்புகளிலிருந்து இரத்தத்தை உறிஞ்சி, அதை இந்த முடியில் சுற்றி வைப்பாள். நதிக்கு நடந்து சென்று, இந்த வஸ்துவை தன் தோளுக்கு மேலாக எறிந்துவிட்டு, திரும்பி பார்க்காமல் இருப்பாள். அவள் திரும்பி பார்த்தால்," என்றார், "அப்போது வியாதி அந்த நபருடனே தங்கிவிடும். ஆனால் அவள் அதை மறதி என்பது போல, நதியில் எறிந்துவிட்டு, நடந்து செல்ல வேண்டும்." மற்றும் சொன்னார், "அறுபது சதவீத மக்கள், நாங்கள் கணக்கு வைத்திருந்தோம், சுகமாகி இருக்கிறார்கள்."

என்றார், "இப்போது, பிசாசினால் சுகமளிக்க முடியாது என்றால், அதைப்பற்றி என்ன?"

44 அதனால், நான் அவருக்கு பதில் அளித்தேன். நான் சொன்னேன், "என் வகையான, அன்பான சகோதரரே, உங்கள் வருடங்களுக்குரிய எல்லா மரியாதையுடனும்," பாருங்கள், "உங்கள் போதக வருடங்களுக்குரிய எல்லா மரியாதையுடனும், ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து சொன்னார் பிசாசுக்கு சுகமளிக்க எந்த வல்லமையும் இல்லை என்று நான் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்வேன். மற்றும் இயேசு அதைச் சொன்னால், அது என்னிடத்தில் முடிந்துவிட்டது. அவர் சொன்னார், 'சாத்தான் சாத்தானைத் துரத்தினால், அவனுடைய ராஜ்யம் பிரிவினை உண்டாகி அதற்கு ஒரு முடிவு உண்டு. மற்றும் அவனால் சாத்தானைத் துரத்த முடியாது.' அப்படியானால் நீங்கள் என்னிடம் கேட்பீர்கள், 'ஏன் இந்த மக்கள் சுகமானார்கள்?' ஏன், அது அந்த நபர் அல்ல. அந்த சூனியக்காரிக்கு அதிலே செய்ய ஒன்றும் இல்லை, நான் அதில் செய்வதற்கோ, அல்லது வேறெந்த மனிதனுக்கோ இருப்பதைவிட அதிகப்படியாக ஒன்றுமில்லை. தாங்கள் தங்கள்

சுகத்திற்காக தேவன் ஏற்படுத்தின வழியில் வருவதாக நினைத்து, அணுகுகிற அந்த மக்களே அது. சுகத்தை அளிப்பது தேவன் பேரில் உள்ள அவர்களுடைய தனிப்பட்ட விசுவாசமே. பார்க்கிறீர்களா? அதுதான் அவர்கள் நினைக்கிற அணுகுமுறை. அது அந்த சூனியக்காரி அல்ல, அது அந்த மனிதராக இருப்பதைவிட அதிகப்படியாக ஒன்றுமில்லை." ஆம்.

45 ஆகையால், எனவே, தேவனுடைய வார்த்தை போதிக்கப்படும் போது மட்டுமே சுவிசேஷம் செயல்பட முடியும், அல்லது அது எட்ட முடியும். மற்றும் மனிதர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளை தேவனுடைய நித்திய வார்த்தையின் மேல் ஆதாரமாக கொள்கிறார்கள். "விசுவாசம் கேள்வியினால் வரும், கேள்வி தேவனுடைய வார்த்தையினால் வரும்."

46 டாக்டர். அடேர், இங்கே நகரத்தில், என் அன்பான நண்பர், ஒரு நாள் என்னிடம் சொன்னார், அவர் சொன்னார், "பில்லி, மக்கள் வெளியே இருக்கும் அந்த மரத்தைத் தொடுவதற்கு விசுவாசம் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் அதே முடிவுகளைப் பெறுவார்கள் என்று நீ நினைக்கவில்லையா?"

47 நான் சொன்னேன், "அதில் உங்களுக்கு எப்படி விசுவாசம் இருக்க முடியும்? நீங்கள் சம அளவிலான விசுவாசத்தை கொண்டிருக்க முடிந்தால், நம்பினால்... நீங்கள் மரத்தைத் தொடுவது தேவன் ஏற்படுத்தின வழி, மற்றும் அது அதைச் செய்யும் என்று நம்பினால், அப்போது அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியும். ஆனால் மரத்தில் யாருக்கு விசுவாசம் இருக்கிறது?"

48 தேவன் சொன்னதில் எனக்கு விசுவாசம் இருக்கிறது, நான் அதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்கிறேன். அதனால் விசுவாசம் உணர்ச்சி வசப்பட்ட கருத்துக்களின்—இடம் மாறும் மணல்களின் மேல் கட்டப்படவில்லை. ஆனால் விசுவாசம் ஒரு தரத்தின் மேல், தேவனுடைய நித்திய வார்த்தையின் மேல், யுகங்களின் கன்மலையின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கேதான் விசுவாசம் தனது கனம்பொருந்திய இளைப்பாறுதலின் இடத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது மற்றும் ஒருபோதும் அசையாது, அது அங்கே சரியாக கட்டப்படும்போது.

49 இப்போது ஒரு வழியை உண்டு பண்ணுதல். தேவன் தமது அலுவலகத்தை

ஒருபோதும் தாறுமாறான வழியில் நடத்துவார் என்று நான் நம்பவில்லை. நான் என்னுடையதை அப்படி நடத்தமாட்டேன், நீங்கள் உங்களுடையதை அப்படி நடத்த மாட்டீர்கள். இயேசு கல்வாரியில் மரித்தது, "சரி, இப்போது மக்கள் என்மேல் பரிதாபப் படுவார்கள், நான் பூமிக்கு வந்து மாம்ச ரூபத்தை எடுத்திருக்கிறேன். நான் எவ்வளவு பரிதாபமாக மரிக்கிறேன் என்பதைப் பார்த்தால் அவர்கள் உண்மையாகவே இரட்சிக்கப் படுவார்கள்" என்று சொல்வதற்காக மட்டும் அல்ல. தேவன் அப்படிச் செய்யவில்லை. இயேசு ஒரே நோக்கத்திற்காக மரித்தார், அதாவது இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று தேவன் முன்னறிந்திருந்தவர்களை இரட்சிப்பதற்காகவே. அது சரி. யாரோ சிலர் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பது தேவனுக்குத் தெரியும், அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒரு ஆயத்தம் அல்லது ஒரு வழி செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. அப்படி இல்லையென்றால், இரட்சிப்பு சாத்தியமில்லை.

50 ஆகையால், மக்கள் இரட்சிக்கப் படுவார்கள் என்பதை முன்னமே அறிந்து,

அவர்கள் யார் என்பதை அறிந்து, அவர் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டியிருந்தது. இப்போது நீங்கள் என்னிடம் கேட்கலாம், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், அப்படியென்றால் யார் இரட்சிக்கப் படுவார்கள் என்பது தேவனுக்குத் துல்லியமாகத் தெரியுமா?" சரியாகச் சொன்னீர்கள். "சரி, அப்படியென்றால், 'எவரும் கெட்டுப்போக அவர் விரும்பவில்லை' என்று ஏன் சொல்லப்பட்டுள்ளது?" அவர் விரும்ப வில்லை. எவரும் கெட்டுப்போக அவர் விரும்பவில்லை, ஆனால் அனைவரும் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

51 ஆனால், அவர் தேவனாக இருப்பதற்கு, யார் அதைச் செய்வார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவர் தேவன் அல்ல. ஏனெனில், அவர் சர்வவல்லவர் (omnipotent). அவர் எங்கும் நிறைந்தவர் (omnipresent). அவர் சர்வஞானி (omniscient). அவர் எல்லாவற்றையும் அறிவார். அவர் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறார், சர்வ வல்லமை படைத்தவர். எனவே, முன் அறிவு பின்னோக்கிப் பார்த்து, அவர் இதை முன்னமே கண்டார், அறிந்தார்

என்று சொல்கிறது, அதனால்தான் அவரால் முடிவை ஆரம்பத்திலிருந்தே சொல்ல முடிந்தது.

52 ஆகையால், நாம் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த அற்புதமான நாட்களையும், நின்று சாட்சி பகர்வதையும், நாம் இப்போது காணும் காரியங்களைக் காண்பதையும் அறிந்து, தேவன் அதற்குக் தேவன் ஒரு ஆயத்தம் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

53 மறுநாள் இரவு, மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரு சிறிய பெண் மேடைக்கு வந்தாள். அந்தப் பெரிய மூன்று லட்சம் டாலர் இடத்தில், அவள் முகத்தில் கொஞ்சம் ஒப்பனை (make-up) போட்டிருந்தாள். அவள் அங்கே நின்று நடுங்கத் தொடங்கினாள். நான் பரிசுத்த ஆவியினால், "நீங்கள் ஒரு லூத்தரன்" என்றேன். அவள், "ஆம், ஐயா" என்றாள்.

54 நான் சொன்னேன், "நீங்கள் ஜெபிக்கப் படுவதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நடக்கும் விதத்திற்குக் காரணம், உங்கள் இரண்டு முழங்கால்களும் உடைந்திருக்கின்றன." நான் சொன்னேன், "நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீங்கள் ஒட்டிச் சென்ற காரில் ஏற்பட்ட

விபத்தினால் அது ஏற்பட்டது." அவள், "அது உண்மை" என்றாள்.

55 நான் சொன்னேன், "உங்கள் மருத்துவர் ஒரு சிறிய, குள்ளமான நபர், வழுக்கைத் தலை மற்றும் கண்ணாடி அணிந்தவர்." "அது சரி" என்றாள்.

56 நான் சொன்னேன், "முழங்கால்களில் உள்ள எலும்பு காசநோயால் (tubercular) பாதிக்கப் பட்டிருப்பதாலும், எலும்பைச் சுற்றியுள்ள சதை அழுகிப்போவதாலும் அவர் மருத்துவம் பார்க்கிறார்."

57 அவள், "அது சரி" என்றாள். அவள், "எனக்கு நம்பிக்கை உள்ளதா?" என்றாள். நான் சொன்னேன், "அது ஆண்டவராகிய இயேசுவை நீங்கள் அணுகும் முறையைப் பொறுத்தது." நான் சொன்னேன்... அவள், "உங்களால் எனக்கு உதவ முடியுமா?" என்றாள்.

58 நான் சொன்னேன், "இல்லை, அம்மா. இப்போது யாரும் உங்களுக்கு உதவ முடியாது. ஆனால் உங்களுக்காகத் தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்கு நீங்களே உதவி செய்து

கொள்ள வேண்டும்." அவள், "நான் இப்போது முழு இருதயத்தோடும் நம்புகிறேன்" என்றாள்.

59 நான் சொன்னேன், "ஆண்டவர் உங்களைக் குணமாக்கினார், சகோதரியே. இது கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது (THUS SAITH THE LORD). நீங்கள் குணமாகிவிட்டீர்கள்."

60 அவள், "திரு. பிரான்ஹாம், என்னால் மண்டியிட முடியவில்லை," அவள் சொன்னாள், "நான்கு வருடங்களாக." அழுதுகொண்டே, அங்கே நின்று, தன் கைகளைத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தாள். லுத்தரன்கள், பிரஸ்பிடீரியன்கள் எனப் பெரும் கூட்ட மக்கள் அவளைப் பார்த்து அழுதுகொண்டிருந்தார்கள். நான், "ஏன் நீங்கள் பலிபீடத்திற்குச் சென்று கீழே மண்டியிடக்கூடாது?" என்றேன்.

61 அவள், "நான் குணமான இங்கேயே மண்டியிடுகிறேன்" என்றாள். அவள் தன் காலடியிலிருந்து நகரவே இல்லை, ஆனால் தான் குணமடைந்ததை அவள் அறிந்திருந்தாள். ஏதோ ஒன்று நடந்தது. பாருங்கள்? அவளுக்கு அது தெரிந்திருந்தது. அதைப் பற்றி எந்த

யூகமும் இல்லை. நான், "மண்டியிடுங்கள்" என்றேன்.

62 நான்கு வருடங்களில் முதன்முறையாக, இரண்டு முழங்கால்களும் உடைந்து, தழும்பாகி, மறுபடியும் உண்டாகி, எலும்புகள் ஒன்றிணைந்து, அந்தப் பெண், ஒரு இளம் பெண்ணைப் போல, கண்ணீர் கன்னங்களில் வழிய முழங்காலில் நின்று, தன் கைகளைத் தேவனை நோக்கி உயர்த்தினாள். அங்கிருந்து அப்படியே எளிதாக எழுந்து, ஒரு சிறுமி போல, மேடையிலிருந்து இறங்கிச் சென்றாள். அது என்ன? தேவன் அதற்கொரு வழியை உண்டு பண்ண வேண்டியிருந்தது.

63 இப்போது, அவர் மருத்துவர்களை அனுப்பினார், அது சரி. மருத்துவர்கள் நல்லவர்கள், அவர்களால் முடிந்த அனைத்தையும் அவர்கள் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் தேவன் ஒரு வழியை உண்டு பண்ணியிருந்தார். அதுதான். பாருங்கள்? மருத்துவர் தோல்வியடைந்த பிறகு, அவரது வழியில், தேவனுடைய வழி நமது வழியை விட மிகவும் உயர்ந்தது. என்ன ஒரு அற்புதமான விஷயம்!

64 இப்போது, இன்று இரவு, நீங்களும் நானும்... இதை நினைக்க விரும்புவதில்லை, ஆனால் உண்மையில் நாம் உலகத்தின் சுபாவத்தைக் கொண்டிருந்தோம், பன்றிகளைப் போல என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்றிரவு பரிசுத்தவான்களாக மாறியிருக்கிறோம். ஏதோ ஒன்று செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. இப்போது, நாம் பன்றிகளாகப் பரலோகத்திற்குச் செல்ல முடியாது. நாம் பரிசுத்தவான்களாகப் பரலோகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும், எனவே இதற்காக ஒரு ஆயத்தம் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது.

65 பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் அதை மிக அழகாகக் கொடுத்தார். எண்ணாகமம் புத்தகத்தில், சுமார் 20-ம் அதிகாரத்தில், மற்றும் யாத்திராகமம் சுமார் 36, 32-ல், பாவநிவாரண நாளில்... தேவன், மாதிரிகளில் (types), அவர் வரப்போகும்போது, அதாவது கிறிஸ்து வரும்போது, நிஜத்தில் (antitype) என்ன செய்வார் என்பதை முன்னறிவித்தார்.

66 பிரதான ஆசாரியன் இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களை, சிறிய ஆடுகளை,

பாவநிவாரணத்திற்கு, ஒரு பலியாகவும், தனது சொந்தக் குடும்பத்திற்காக ஒரு காளையையும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டான். இங்கே உள்ள உங்களில் பல வாசகர்களுக்கும், பைபிளைப் படிப்பவர்களுக்கும் அந்தப் பாவநிவாரணங்கள் எப்படி இருந்தன என்பது தெரியும். ஆனால் ஒரு ஆடு... அங்கே சீட்டுப்போடப்பட வேண்டியிருந்தது. சீட்டு ஒரு ஆட்டின் மேல் விழுந்தது, அது மரித்தது, பின்னர் இந்த ஆட்டின் இரத்தம் மற்றொரு ஆட்டின் மேல் பூசப்பட்டது, பிரதான ஆசாரியன் தனது கைகளால், மக்களின் பாவங்களை உயிருள்ள ஆட்டின் மேல் அறிக்கையிட்டான். பின்னர் தகுதியுள்ள ஒரு மனிதன், உயிருள்ள ஆட்டைத் தன் கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு, வனாந்தரத்திற்கு வெகு தூரம் சென்று, ஆடு அழிந்துபோகக்கூடிய, ஒதுக்கப் பட்ட, வழிதவறிய இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். அந்த நிலையில், மீண்டும் ஒரு போதும் அதன் சொந்தக் குடும்பத்திற்குள் வராமல், மக்களின் பாவங்களைச் சுமந்து கொண்டு என்றென்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

67 இப்போது, பல அறிஞர்கள், அநேகமாக இங்கே அமர்ந்திருக்கலாம் என்று எனக்குத் தெரியும். குறிப்பாக அட்வென்டிஸ்டுகள் (Adventists), அவர்கள் சொல்கிறார்கள், "ஒரு ஆடு கிறிஸ்து, மற்றொன்று பிசாசு." இப்போது, சகோதரர்களே, நான் அதில் சற்று மாறுபட வேண்டும். நம்மால் பிசாசுக்குப் பலி செலுத்த முடியாது. இரண்டு ஆடுகளுமே கிறிஸ்துவைக் குறிக்கின்றன. இரண்டுமே கிறிஸ்து. கிறிஸ்து நமது... அவர் நமது பாவங்களுக்காக இரத்தம் சிந்தி, அவரே அவற்றைச் சுமந்து கொண்டு போனார். பிசாசால் என் பாவங்களைச் சுமக்க முடியாது. கிறிஸ்துவே நமது பாவத்தைச் சுமக்கிறவர். அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள், அப்போது உங்கள் விசுவாசம் அசையாது. கிறிஸ்துவே நமது பாவத்தைச் சுமக்கிறவர், உலகத்தின் பாவங்களையும் சுமக்கிறவர்.

68 கிறிஸ்து சிலுவையில் மரிக்கும் மிருகமாக இருந்தார், கவனியுங்கள், "உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பாக அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி." அந்த நிஜப்பொருள் (antitype) ஒரு நாள் வரும் என்பதை அறிந்து, மாதிரிகளில்

மட்டுமே நாம் பங்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தோம்.

69 அவர் ஏன் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பாகவே அடிக்கப்பட்டார்? ஏனெனில், தேவன் தனது மனதில், அந்தக் காரியங்கள் எப்படி இருக்கும், சபை எப்படி இருக்கும், எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, வார்த்தையை உரைத்தார். தேவன் வார்த்தையை உரைக்கும்போது, அது அப்போதே முடிந்தது போலாகும், எனவே அவர் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பாகவே அடிக்கப்பட்டார். நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்களா?

70 நீங்கள் அதற்குள் ஆழமாகச் செல்லும்போது, உங்கள் விசுவாசம் உறுதியாக இளைப்பாறட்டும்; மனிதர்கள் மீதல்ல, மனிதர்களின் இறையியல்கள் மீதல்ல, சபைப் பிரிவுகள் (denominations) மீதல்ல, அவை எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும், மனிதன் எவ்வளவு நல்லவனாக இருந்தாலும். பாவத்திற்கும் இரட்சிப்பிற்கும் கல்வாரியில் கிறிஸ்து முடித்த கிரியைகளில் மட்டுமே உங்கள் விசுவாசம் இளைப்பாறட்டும். நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்களா?

71 கவனியுங்கள், கிறிஸ்து வந்தார், அவரே மரிக்கும் மிருகமாக இருந்தார், ஏனென்றால் அவர் ஏற்கனவே (முன்மாதிரியில்) உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே அடிக்கப்பட்டிருந்தார். நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்களா? தேவன் அதை உரைத்தார், அது அப்படியே இருக்கும் என்று சொன்னார். எனவே, தேவன் பேசும்போது, அது பரலோகத்தில் என்றென்றும் உறுதிப் படுத்தப் படுகிறது. வார்த்தை, அந்த...

72 அங்கேதான் உங்களுக்கு விசுவாசம் இருக்க வேண்டும். இது தேவனுடைய நித்தியமான, மாறாத வார்த்தை என்று நீங்கள் நம்பினால், தேவனுடைய வார்த்தையில் சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு கட்டளையும் ஒரு விதை. மேலும் தேவனுடைய வார்த்தையில் சொல்லப்பட்ட அனைத்தும் மகிமையில் ஏற்கனவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் செயல்படுத்துவதற்காக அது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தேவனுடைய நித்தியமான, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வார்த்தையின் எந்தப் பகுதியையும் எடுத்துக்கொள்ளப் பயப்பட வேண்டாம், அதை உங்கள் இதயத்தில்

நங்கூரமிடுங்கள். இப்போது, அது மண்ணில் இருக்க வேண்டும்.

73 உதாரணமாக, நான் ஒரு சோள மணியை எடுத்து நீலப் படிக்கல்லிலோ அல்லது அது போன்ற ஏதோ ஒன்றிலோ வைத்தால், அது வளராது, ஏனென்றால் அது தவறான வகை மண். ஆனால் அது நல்ல, வளமான கரிசல் மண்ணில் விழுந்தால், அது உள்ளே வைக்கப்பட்டிருப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாக அது வளரும். வார்த்தை...

74 இதோ இப்போது! தேவனுடைய வார்த்தை விசுவாசம் நிறைந்த இதயத்தில் விழும்போது, அது வளர்ந்தே ஆக வேண்டும். அது வேர் பிடித்தே ஆக வேண்டும். அதனால்தான் அந்தப் பெண்மணி, இரண்டு முழங்கால்களும் படிவுகளால் அப்படி கால்சியம் படிந்து, முழங்கால்கள் உடைந்து, இரண்டும் நசுங்கி, எலும்புகள் காசநோயால் அழுகி, சதையும் கூட அழுகியிருந்த நிலையில், தன் முழங்கால்களை மடக்கப் பயப் படவில்லை. எதற்காக? வார்த்தை விசுவாசத்தில்

விழுந்தது. முளைக்கிறது! உங்களுக்குப்
புரிகிறதா?

75 தேவன், உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே,
கிறிஸ்து இங்கே இருப்பார் என்று சொன்னார்.
அவர் கொல்லப்படுவார், மரிப்பார்,
குற்றவாளிகளுக்காக நிரபராதி என்று சொன்னார்.
தேவன் அதை உரைத்தபோது, தேவன் அதை
உரைத்தபோதே அது உறுதிப்படுத்தப் பட்டு
விட்டது.

76 இப்போது, அது ஒரு வார்த்தையாக
இருப்பதற்கு முன்பு, அது ஒரு எண்ணமாக
இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் ஒரு வார்த்தை
என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு எண்ணம்.
பின்னர் அந்த... தேவன், தனது மனதில் இந்தக்
காரியங்களை உணர்ந்திருந்தால், அவை அவர்
மனதில் இருந்தன. பின்னர், அவர் அவற்றை
உரைத்தார், தேவன் பேசும்போது அவை
முடிந்ததைப் போலவே ஆகும், ஏனென்றால்
அவர் தவறாதவர், அவரால் வேறு எதையும்
செய்ய முடியாது.

77 அப்படியானால், தேவனுடைய
மனப்பான்மை. தகன பலியை, ஏற்படுத்தப்

பட்ட பலியை ஏற்றுக்கொள்வதன் அடிப் படையில், தேவன் அன்றைக்குப் பாவினை இரட்சித்திருந்தால், இன்றும் அவர் அதையே செய்ய வேண்டும், இல்லையென்றால் முதல் மனிதனை அவர் ஏற்றுக்கொண்டபோது தவறு செய்திருப்பார். மிருகத்தின் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தின் அடிப்படையில், பாவ நிவாரணத்தின் அடிப்படையில் தேவன் அன்றைக்கு நோயாளிகளைக் குணமாக்கியிருந்தால், இன்றும் அவர் அதையே செய்ய வேண்டும், இல்லையென்றால் முதல் நபரை அவர் குணமாக்கிய போது அவர் தவறானவர். பாருங்கள்? அவர் மாற முடியாது.

78 நாம் வளருகிறோம். நாம் முதிர்ச்சியடைகிறோம். நாம் சிறந்த விஷயங்களைக் கண்டறிகிறோம். நாம் சிறந்த விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். நாம் சிறந்த ஆடைகளை அணிகிறோம், சிறந்த காரை ஓட்டுகிறோம். நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

79 ஆனால் தேவனால் அந்த வழியில் முன்னேற முடியாது, ஏனென்றால் அவர் ஆரம்பத்திலேயே பரிபூரணராக இருந்தார்.

பரிபூரணம் இனிமேல் முன்னேற முடியாது; அது ஏற்கனவே பரிபூரணமானது. ஆமென். எனவே, "சரி, இது ஒரு வித்தியாசமான காலம், இப்போது நம்மிடம் ஒரு சிறந்த எண்ணம் உள்ளது" என்று அவர் சொல்லத் தேவையில்லை. அப்படி இருந்தால், அவர் தேவனாக இருக்க முடியாது. எனவே, அவர் தேவனாக இருந்தால், அவர் அன்றைக்கு எதைப் பேசினாரோ, அதையே அவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் அங்கே பரிபூரணராக இருந்தார், இப்பொழுதும் பரிபூரணராக இருக்கிறார். பாருங்கள்? நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்களா? அப்படியானால், அவரால் முன்னேற முடியாது. அவரால் முடியாது... அதாவது, அவரால் சிறந்த விஷயங்களை...

இதை இன்னும் கொஞ்சம்... சொல்லுங்கள், "இது இன்னும் கொஞ்சம் சிறப்பாக இருக்கும்." நீங்கள் கேட்கலாம், "பழைய ஆட்டுக்குட்டி மற்றும் இந்த ஆட்டுக்குட்டி பற்றி என்ன?"

80 அது ஒரு மாதிரியாக இருந்தது, அதற்காகக் காத்திருந்தது, அவர் அது அப்படித்தான் என்றார். அவர் ஆரம்பத்திலேயே

உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பாக அடிக்கப்பட்ட
ஆட்டுக்குட்டியைப் பற்றிப் பேசினார்.
"அவளுடைய வித்துக்கும் சர்ப்பத்தின்
வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவேன்."
பின்னர் காலம் நிறைவேறும் வரை காத்திருக்க,
சுட்டிக்காட்டும் ஆட்டுக்குட்டியின் சிந்தப்பட்ட
இரத்தத்தின் மூலம் தேவன் பாவத்திற்கு ஒரு
கிருபாதார பலியைத் தந்தார்.

81 பகலில் சூரியன் இருப்பதைப் போல,
இரவில் சந்திரன் மூலமாகவும் அவர் அதே
விஷயத்தைக் கொடுத்தார். சந்திரன் சூரியனின்
நிழலாக இருக்கிறது, அல்லது சூரியன் சந்திரன்
மேல் பிரகாசித்து, ஒரு நிழலை உருவாக்குகிறது.
சூரியனும் சந்திரனும் கணவன் மனைவி
போன்றவர்கள். சூரியன் மறைந்து போயிருக்கும்
போது, சூரியன் வரும் வரை நமக்கு ஒரு சிறிய
ஒளியைத் தருவதற்காக அது தனது ஒளியைச்
சந்திரனுக்கு எதிராக வீசுகிறது. சூரியன்
வரும்போது, சந்திரன் மறைந்துவிடுகிறது.

82 கிறிஸ்து மகிமைக்குச் சென்றுவிட்ட
சூரியனாக இருக்கிறார், அவர் இங்கே
இருந்தபோது பிரகாசித்த அதே வகையான
ஒளியுடன் சபையின் மேல் பிரகாசிக்கிறார்.

இயேசு வந்து அனைத்தும் ஒன்றாக இணையும் வரை சபையே உலகின் ஒளியாக இருக்கிறது. நிலவொளியும் சூரிய ஒளியும் ஒன்றாக இணையும்போது ஒரே ஒளியாக மாறுவதைப் போல. மாபெரும் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியில் கிறிஸ்துவும் அவரது சபையும் ஒன்றுசேரும் போது, அவர்கள் ஒன்றாக இணைவார்கள்.

83 இன்று, "நீங்கள் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறீர்கள்." அவரது பிரசன்னத்தில்... மாறாக, அவர் இல்லாத நேரத்தில், அவர் இங்கே இருக்கும் வரை பிரகாசிக்க அவர் உங்களுக்கு ஒளியைத் தருகிறார். பழைய காரியங்கள் அனைத்தும், பூமியின் காரியங்கள் அனைத்தும் பரலோகத்திற்கு ஒரு மாதிரி.

84 சிலந்திகள், பல்லிகள் மற்றும் பாம்புகள் போன்றவை கூட தீய ஆவிகளின் மாதிரிகள், அவை பிரதிபலிக்கின்றன. புற்றுநோய் (cancer) ஏன் கேன்சர் என்று அழைக்கப்படுகிறது? ஏனெனில் அது ஒரு நண்டின் வடிவத்தைக் கொண்டுள்ளது. மேலும் கேன்சர் என்ற வார்த்தைக்கு "நண்டு" என்று பொருள்.

85 இப்போது, பாருங்கள், அந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மாதிரிகள் மற்றும் நிழல்கள். எனவே, வனாந்தரத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட, தன் சக குடிமக்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட, மக்களின் பாவங்களைத் தன் தலையில் சுமந்த போக்கு ஆடு (scape goat), கிறிஸ்து தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, அவரது பிரசன்னத்திற்கு வெளியே, நமது பாவங்களை நரகத்திற்குச் சுமந்து சென்றதற்கு ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. அங்கே தேவன் அவரை விடவில்லை... தாவீது சொன்னார், "என் பரிசுத்தவான் அழிவைக் காண விடமாட்டீர். என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடமாட்டீர்." நமது நீதிமானாகுதல் நிமித்தம் மூன்றாம் நாளில் அவர் உயிர்த்தெழுந்தார். ஆனால் அவர் ஆட்டையும், போக்கு ஆட்டையும், பாவ நிவாரண பலிக்கான ஆட்டையும் குறித்தார். தேவன் ஆயத்தங்களையும், ஏற்படுத்தப்பட்ட வழியையும் உண்டாக்கினார்!

86 தேவன் எப்போதுமே, ஒவ்வொரு முறையும் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்குகிறார். நோய் உங்களை ஒரு

மூலையில் முடக்குகிறது. நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரான பிறகு சாத்தான் உங்களைக் கீழே தள்ளுகிறான்.

87 ஒருவேளை நீங்கள் ஒரு சூதாடியாக இருந்திருக்கலாம். நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்களா? சீட்டுக் கட்டுகள் மேசையில் உள்ளன. "வா, ஜான், அது உனக்குள் இருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்." உங்களைச் சோதிக்கச் சாத்தான் அங்கே இருக்கிறான். ஆனால் தேவன், ஒவ்வொரு முறையும், நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்குவார்.

88 ஒருவேளை நீங்கள் ஒரு குடிகாரராக இருந்திருக்கலாம், கண்ணாடி குவளை உங்கள் மூக்கின் கீழ் இருக்கலாம். "இப்போது, வாருங்கள், ஜான்." இப்போது, நீங்கள் அந்தக் குரலுக்குச் செவிசாய்க்க விரும்பினால், நீங்கள் நேராக மீண்டும் உங்கள் சேற்றிற்குச் செல்வீர்கள்.

89 ஆனால் தேவன் எப்போதும் அங்கே இருக்கிறார். உங்கள் மனதைப் பரலோகத்தை

நோக்கித் திருப்புங்கள், கல்வாரியை நோக்கிப் பாருங்கள், "ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியே, என்னிடம் வாருங்கள். நான் தேவையில் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். தேவன் ஒவ்வொரு முறையும் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்குவார், அவர் செய்வார். தேவன் எப்போதும் அதைச் செய்திருக்கிறார்.

90 இப்போது கவனியுங்கள். உலக அழிவுக்கு முன்னால், மனிதர்கள் பாவிகளாக இருந்தபோது, உலகத்தில் மக்கள் பாவிகளாக இருந்தபோது, அதன் மூலம் தப்பிக்க விரும்பியவர்களுக்காகத் தேவன் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். தேவன் ஒரு பேழையைக் கட்டினார், ஆயத்தம் செய்தார். நோவா ஒரு பேழையில் ஒரு வழியைக் கட்டினார்... ஒரு வழிக்கான ஆயத்தமாக இந்தப் பேழையை ஆயத்தம் செய்தார். கேளுங்கள். ஒரு... தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழிக்காக... தேவனுடைய கோபமும் நியாயத்தீர்ப்பும் வானங்களில் குவிந்து கொண்டிருந்தன, அதை நிராகரித்த, முரட்டுப் பிடிவாதமுள்ள, தேவனுடைய

கட்டளைகளுக்கு எதிராக நடந்த ஒரு பாவமுள்ள தேசத்தின் மீதும், ஒரு பாவமுள்ள மக்கள் மீதும் ஊற்றப்படவிருந்தது. தேவனுடைய கோபம் வானங்களில் குவிந்து, மக்களின் மேல் நியாயத்தீர்ப்பாக ஊற்றப்படக் காத்திருந்த அந்த நேரத்தில், இரக்கமுள்ள தேவன் அதில் நடக்க விரும்பியவர்களுக்காகத் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். தப்பித்துக்கொள்ளும் வழி!

91 நியாயத்தீர்ப்புகள் குவியும் இடத்திற்கு நாம் மீண்டும் வந்துள்ளோம். அந்த நாளில், ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்பு அப்படி இருந்ததென்றால், காலத்தின் சரித்திரத்தின் முடிவு, தேசங்களின் சரித்திரத்தின் முடிவு, ஒரு உச்சக்கட்டத்தை நெருங்கும் இன்றைய நாளில் அது எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும்! தேவனுடைய கோபம் இன்னும் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் மீது எவ்வளவு அதிகமாகக் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது, பாவம் உலகத்தில் ஊறிப்போய், நான்கு மணிக்கு வீட்டுக்குத் தள்ளாடி வரும் குடிகாரனைப் போல அது தள்ளாடும் வரை. சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்களைத் தாண்டிச் சென்று, சேனைகளின்

கர்த்தராகிய யேகோவாவின் ஆடைகளைத் தொடும் வரை.

92 பின்னர், அவள் தனது சொந்த மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாட்டின் சுமையின் கீழ், தனது சொந்தத் தற்பாதுகாப்பு, தனது சொந்த இறையியல்களின் கீழ் தள்ளாடுகிறாள். "அவர்கள் தேவனுடைய கற்பனைகளை எடுத்துக்கொண்டு, தங்கள் மனுஷருடைய பாரம்பரியங்களைப் போதித்து, அவற்றை வீணக்குகிறார்கள். தேவனால் வரும் புகழ்ச்சியைப் பார்க்கிலும் மனுஷரால் வரும் புகழ்ச்சியை விரும்புகிறார்கள்." நம்முடைய போதகர்கள் வெதுவெதுப்பானவர்களாகி, சபையில் சேருவதே முக்கியம் என்று சொல்லி, "பரவாயில்லை, நீங்கள் சபையில் இருக்கும் வரை எல்லாம் சரி. அதை மறந்துவிடுங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள்.

93 ஆனால், சகோதரரே, தேவன் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். நீங்கள் தேவனுடைய நிபந்தனைகளுக்கு வர வேண்டும், அது நம்முடைய ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமே. போடப் பட்டிருக்கிற அஸ்திவாரமேயல்லாமல் வேறே

அஸ்திவாரம் போட ஒருவனாலும் கூடாது. வேறு எந்த அஸ்திவாரத்தின் மீதும் கட்டுவது, வைக்கோல் மற்றும் சேற்றைப் போன்றது, வெள்ளம் அதை அடித்துச் செல்லும், அதன் வீழ்ச்சி பெரிதாக இருக்கும். ஆனால் இயேசு சொன்னார், "இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன், பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை." அவர் எதன் மீது அதைக் கட்டினார்? அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்ற ஆவிக்குரிய வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியத்தின் மீது.

"மனுஷகுமாரனாகிய என்னை ஜனங்கள் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்?"

94 "சிலர் 'எலியா' என்றும், சிலர் 'மோசே' என்றும், சிலர் 'ஸ்நானகன் யோவான்' என்றும், இன்னும் பலவாறாகச் சொல்லுகிறார்கள்."

95 "ஆனால் நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?"

எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல், ஒரு வினாடி கூட எடுத்துக்கொள்ளாமல்... கேளுங்கள், பாவியே. அப்படித்தான் நீங்கள் அதைப்

பெற்றுக்கொள்கிறீர்கள். அவர் அவருடன் இருந்தார்; அவர் யார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். பின்னர் அவர் இரண்டாவது முறை யோசிப்பதற்கு முன்பே, பரிசுத்த ஆவி அவரைப் பற்றிக்கொண்டது, அவர் சொன்னார், "நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து."

96 அவர் சொன்னார், "சீமோன் பர்யோனாவே, நீ பாக்கியவான், மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. இதை நீ யாருடைய இறையியலிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. நீ இதனுடன் ஒரு வேதப் பள்ளியிலிருந்து வரவில்லை. ஆனால் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன், பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை."

97 வெள்ளம் வரலாம், அணுகுண்டுகள் விழலாம், எல்லாமே நடக்கலாம், ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் பாதுகாப்பாக இருப்பவர், நோவா வெள்ளத்தின் புயலின்போது பேழைக்குள் பாதுகாப்பாக இருந்தது போல,

அணுகுண்டு புயலையும் சவாரி செய்வார். உங்கள் விசுவாசம் அதற்குள் இறங்கட்டும், ஒருமுறை, என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள், தேவனுடைய உறுதியான கல்லின் மேல், மாதிரிகள் மேல். தேவன் ஒவ்வொரு முறையும் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்குகிறார். அவர் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கியே ஆக வேண்டும். முக்கியமான நேரம் வரும்போது, தேவன்...

98 யேகோவா ஈரே! யேகோவா ஈரே என்றால், "கர்த்தர் தமக்காக ஒரு பலியைத் தந்துகொள்வார்" என்று அர்த்தம், கர்த்தர் தமக்காகத் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியைத் தந்துகொள்வார். தேவன் அதைத் தர முடியும் ஏனென்றால் அவர் சிருஷ்டிகர். தேவன், ஒரே முறையாக, கல்வாரியில்! ஆமென்! அங்கே, பரலோகத்தின் பிரதான தூதர்கள், பேய்களின் மண்டலங்கள் அனைத்தும் நடுங்கியபோது, பூமி நரம்புத் தளர்ச்சி அடைந்து கல்லறையை உலுக்கியபோது, சூரியன் வலிப்பு வந்து அங்கே பின்வாங்கி இருளாக மாறியபோது, சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் தங்கள் இடங்களிலிருந்து அதிர்ந்தபோது, எல்லா யுகங்களின் மீட்கப்பட்ட

வர்களும், வரப்போகும் யுகங்களின் மீட்கப்
பட்டவர்களும் அந்த நேரத்தை அங்கீக
ரிப்பார்கள்.

99 தேவனுடைய குமாரன் அங்கே
மரித்தபோது, சாத்தானின் எல்லா
வல்லமையையும் உரிந்துபோட்டார். மரணம்,
நரகம், கல்லறை மற்றும் எல்லா பயமும்
அங்கே கல்வாரியில் விழுங்கப்பட்டன. அவர்
மிக உயர்ந்த விலையைச் செலுத்தியபோது,
ஆட்டுக்குட்டி மரித்து, பாவங்கள் அவர் மேல்
வைக்கப்பட்டபோது, அவர் பாவத்தைச்
சுமக்கிறவராகி, அவற்றை அவற்றிற்குரிய
நரகத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். தேவன்
அவரை மூன்றாம் நாளில் எழுப்பினார். அதை
விசுவாசிப்பதன் மூலம், கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்துவின் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தின்
அடிப்படையில் நாம் விசுவாசத்தினால்
நீதிமானாக்கப்படுகிறோம். ஆமென். தேவன்
தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை
உண்டாக்குகிறார்.

100 ஓ, சகோதரரே, நீங்கள்
பார்க்கும்போது... ஆம்புலன்ஸ் அலறுவதைக்
கேட்கும்போது, ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள்

அதைக் கேட்கும்போது, நீங்கள் அந்த வழியில் செல்கிறீர்கள் என்பதற்கு அது ஒரு குறியீடு. ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் ஒரு கல்லறையைக் கடந்து செல்லும்போது, அது ஒரு குறியீடு. நீங்கள் அந்த வழியில் செல்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு முறையும் முகத்தில் ஒரு சுருக்கம் தோன்றும்போதும், தலையில் ஒரு நரைமுடி தோன்றும்போதும், அது ஒரு குறியீடு. நீங்கள் அந்த வழியில் செல்கிறீர்கள்.

101 அப்படியானால், பவுல், அவருக்குள் வேரூன்றி, நிலைபெற்றிருந்த அந்த உண்மையான நம்பிக்கையுடன், இதுபோலச் சொன்னதில் ஆச்சரியமில்லை. அப்பா! அவர் பாதையின் முடிவுக்கு வந்தபோது, அவர் சொன்னார், "நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன். ஓட்டத்தை முடித்தேன். விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டேன். இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்த நாளிலே அதை எனக்குத் தருவார், எனக்கு மட்டுமல்ல, அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் யாவருக்கும் அதைத் தருவார்."

102 இந்த பழைய வாழ்க்கையில் நீங்கள் வெறுத்துப்போய் சோர்ந்துபோய், மேஜையில் உள்ள உங்கள் உணவையோ, உங்கள் மனைவியையோ, அல்லது உங்கள் குழந்தைகளையோ நேசிப்பதை விட ஆண்டராகிய இயேசுவின் பிரசன்னமாகுதலை நீங்கள் அதிகமாக நேசிக்கும்போது, உங்களுக்காக ஒரு கிரீடம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கிரீடம் அல்ல, உங்கள் தலையில் வைக்க ஒரு தங்கக் கிரீடம். ஆனால் ஒரு சரீரம், வலியற்றது, தேவனுடைய மகிமையில் முடிசூட்டப்பட்டது, இயேசு கிறிஸ்துவின் அழியாமையில் முடிசூட்டப்பட்டது. அதுதான் உங்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்த நாளில் அதை உங்களுக்குத் தருவார். அந்த நாளைத்தான் நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியைத் தேவன் உண்டாக்கியிருக்கிறார். நிச்சயமாக அவர் செய்திருக்கிறார்.

103 தேவனுடைய பிள்ளையாகிய தானியேல் சிங்கங்களின் குகையில் போடப்பட்டபோது, தானியேல் உண்மையுள்ளவராக, தன் ஜன்னல்

களைத் திறந்து, ராஜா சொன்னதைக் குறித்துப் பயப்படாமல் இருந்த நேரம் அது. பிரகடனம் என்னவாக இருந்தாலும், தானியேல் எருசலேமை நோக்கிப் பார்த்து ஜெபித்தார். மனிதர்கள் எருசலேமை நோக்கிப் பார்த்து ஜெபித்தால், தகன பலி செலுத்தப்பட்ட நகரம்... அதனால்தான் தானியேல் அந்தப் பக்கமாகப் பார்த்து ஜெபித்தார், ஏனென்றால் கர்த்தர் சாலொமோன் ஆலயத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தபோது, "ஜனங்கள் எந்த நேரத்திலாவது ஆபத்தில் இருந்து, இந்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நோக்கிப் பார்த்து ஜெபித்தால், பரலோகத்திலிருந்து நான் கேட்பேன்" என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தார்.

104 அதனால்தான் யோனாவுக்கு அந்த விசுவாசம் இருந்தது, கடல் பாசிகள் அவன் கழுத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தபோது, திமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் வாந்தியில் நின்றுகொண்டு, கடலின் ஆழத்தில், புயல் வீசும் கடலில் இருந்தபோது. அவர் சொன்னார், "அவை பொய்யான மாயைகள். ஆனால் இன்னும் ஒருமுறை உமது பரிசுத்த ஆலயத்தை நோக்கிப் பார்ப்பேன், தேவனே." தேவன் ஏதோ செய்தார்.

அவர் யோனாவுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். அவர் என்ன செய்தார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அது தேவனுடைய சொந்த இரகசியம்.

105 ஆனால், அது எவ்வளவு சாத்தியமற்றதாக இருந்தாலும், தேவனால் சூழ்நிலைகளை மாற்ற முடியும். சாத்தியமற்றதை அவரால் சாத்தியமாக்க முடியும். சாத்தியமானது மட்டுமல்ல, மனிதர்கள் தேவனை அவரது வார்த்தையில் பிடித்துக்கொண்டு, மனிதனுக்காகத் தேவன் ஏற்படுத்திய வழியை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அதை ஒரு நிஜமாக மாற்ற முடியும்.

106 தேவன் ஏதோ செய்தார். அவர் அங்கே ஒரு ஆக்சிஜன் கூடாரத்தைப் போட்டிருக்கலாம். அந்தத் திமிங்கிலத்தின் வயிற்றில் அவர் என்ன செய்தார் என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவர் யோனாவை மூன்று பகலும் இரவும் உள்ளே வைத்திருந்தார், ஒரு மாதிரியாக, கிறிஸ்து ஆக்சிஜன் இல்லாமல் பூமியின் வயிற்றில் கிடப்பார் என்றும், மூன்றாம் நாளில் அவர் மீண்டும் வெளியே வருவார் என்றும். அது ஒரு மாதிரி. அவர் தப்பித்துக்கொள்ளும்

ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். அவர் எப்போதும் செய்வார்.

107 தானியேல் அங்கே நின்றபோது, சிங்கங்கள் அவரை நோக்கி ஓடி வந்தபோது, அந்த முதிர்ந்த பரிசுத்தவானின் இதயத்தில் பயம் இல்லை. ஆனால் அவர் அங்கே நின்றார், தேவன் அவரை வைத்து முடிக்கவில்லை. சிங்கங்கள் அவரைப் பிடிப்பதற்குச் சற்று முன்பு, ஒரு தேவதூதன் அவைகளுக்கு முன்பாக நின்றார், தமஸ்கு செல்லும் வழியில் தர்சு பட்டணத்து சவுலுக்குத் தோன்றிய அதே எரியும் ஒளிதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

108 ஒரு பெரிய ஒளி பிரகாசித்தது. அவர்கள் பார்த்தார்கள், என்ன நடக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. சவுல் குதிரையிலிருந்து கீழே விழுந்தார். ஒளியிலிருந்து ஒரு சத்தம் வந்து, "சவுலே, சவுலே, நீ ஏன் என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறாய்?" என்று கேட்டது.

"ஆண்டவரே, நீர் யார்?" என்று அவர் கேட்டார்.

அவர் சொன்னார், "நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே."

109 தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கு உண்மையாயிருந்த எபிரெய வாலிபர்கள், அக்கினிச் சூளையில் கிடந்தார்கள்... அல்லது பாபிலோனில், அக்கினிச் சூளைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் ஒரு அடி.

110 இன்று இரவு இங்கே உள்ள மனிதர்களுக்கு அது எவ்வளவு இருக்கலாம். உங்களுக்கும் நித்தியப் பிரிவுக்கும் இடையில் ஒரு நாள் இருக்கலாம். நீங்கள் இப்போது உங்கள் முடிவை எடுப்பீர்கள். நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் உங்களுக்காக வழி ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. "ஒரு அடி," என்று யோனத்தான் தாவீதிடம் சொன்னார், அவர்கள் அம்பை எய்தபோது, "எனக்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் ஒரு அடி."

111 அவர்களுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் ஒரு அடி. ஆனால் அந்த நெருக்கடியான தருணத்தில், தேவன் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார், அவர்

அந்த அக்கினிச் சூளைக்குள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அனுப்பினார், அக்கினி அவர்கள் மேல் படாமல் காத்தார்.

112 ஐந்நூறு ஆண்டுகள் தேவனோடு நடந்ததாகவும், "தேவனுக்குப் பிரியமானவன்" என்ற சாட்சியைப் பெற்றதாகவும் சொன்னது ஏனோக்கு. "மரணத்தைக் காணமாட்டேன்" என்ற விசுவாசம் அவருக்கு இருந்தது. தேவனால் அதை எப்படிச் செய்ய முடிந்தது? அந்தக் காலத்தில் அவரைத் தரையிலிருந்து தூக்கிச் செல்ல ஜெட் விமானம் கூட இல்லை. ஆனால் தேவன் ஒரு வழியை, மரணத்தைச் சந்திக்காமல் ஏனோக்கைப் பூமியிலிருந்து மகிமைக்கு எடுத்துச் செல்லும் ஒரு எடுத்துக்கொள்ளுதலை (translation) ஏற்படுத்தினார்.

113 எலியா தான் அன்று கடலைக் கடந்தார்... அல்லது யோர்தான் நதியை, அதை ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம் வரை இரண்டாகப் பிரித்து. எலியா சாகாமல் பரலோகத்திற்குச் செல்லத் தயாராக இருந்த போது, தேவன் அவருக்காக ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார். ஒரு ஜெட் விமானம் அல்ல, ஆனால் அவர் அக்கினி குதிரைகளால்

இழுக்கப்படும் அக்கினி ரதத்தை அனுப்பினார். தேவன் அந்த நிமிடத்தில், மரணத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார்.

114 மோசேயென்று நான் நம்புகிறேன், அவர் இஸ்ரவேல் புத்திரரைப் பின் தொடர்ந்தார்... அல்லது வனாந்தரத்தின் வழியாக அக்கினித் தூணை, ஒளியைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களை வழிநடத்தினார். முடிவுபரியந்தம் நிலைநின்றவர் மோசே. நூற்று இருபது வயதான மோசே, தேவனுக்காக எண்பது வருட சேவைக்குப் பிறகு, மலையின் மேல் நின்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தைப் பார்த்தார், நூற்று இருபது வயது முதியவரின் கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தது. அவர் முட்செடிகள் வழியாக வந்திருந்தார். அவர் ஆழமான நீர்ப்பகுதிகளைக் கடந்திருந்தார். அவர் கசப்பான பாத்திரத்தை, கசப்பும் துக்கமும் நிறைந்த பாத்திரத்தைச் சுவைத்திருந்தார். அவர் கீழ்ப்படியாத மக்களுக்குப் போதகராக இருந்தார். அவர் அவர்களை இடத்திற்கு இடம் வழிநடத்தி, அவர்களின் முறுமுறுப்புகளைப் பொறுத்துக்கொண்டார். அவர் தன்னைத்

திறப்பிலே நிறுத்தி, "தேவனே, அவர்களுக்குச் செய்யும் முன் என்னை எடுத்துக்கொள்ளும்" என்று சொன்னார்.

115 ஒரு முதியவராக அங்கே நின்ற மோசே, தான் எல்லா வகையிலும் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரி என்பதை அறிந்து, எப்படியோ, எந்த வழியிலோ, தேவன் நிச்சயமாகத் தன்னை எடுத்துக்கொள்வார், ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக அவர் அவரை மீண்டும் எழுப்ப வேண்டும் என்பதை அறிந்திருந்தார். கிறிஸ்துவைப் போலவே அவரும் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகப் பிறந்தார். தீர்க்கதரிசி மட்டுமல்ல, தலைவராகவும், மற்றும் பல. அவர் நாணல் பெட்டியில் மறைத்து வைக்கப்பட்டார், கிறிஸ்துவும் எகிப்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். அவர் ஒரு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர், சினாய் மலையிலிருந்து வாழ்ந்த ஒலிவ மலைக்கு கிறிஸ்து இருந்ததைப் போல. எல்லா வகையிலும், அவர் கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக இருந்தார்.

116 அவர் வயதானபோது, மரணம் அவர் முகத்தைப் பார்த்து முறைத்தபோது, அவர்

எப்படி உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டு வருவார்? ஆனால் அந்த நெருக்கடியான தருணம் வந்தபோது, தேவன் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார். மூச்சு வெளியேறிக் கொண்டிருந்த போது, கழுத்தில் சத்தம் வந்தபோது, அவர் பார்த்தார், அவர் பக்கத்தில் பாறை (Rock) நிற்குகொண்டிருந்தது. தேவன் ஒரு பாறையை ஏற்படுத்தினார். அந்தப் பாறை வனாந்தரத்தில் இருந்த கிறிஸ்து இயேசுவே. மோசே பாறை வரை நிலைநின்றார்.

117 தேவனே, அதே காரியத்திற்கு நிலைநின்றிருக்க எனக்குக் கிருபை தாரும், என் உயிர் மூச்சு இந்த உடலிலிருந்து இழுக்கப் படும்போது, அந்தப் பாறை அங்கே நிற்பதை நான் காணட்டும்.

118 பாறையின் மேல் ஏறி நின்றார், தேவதூதர்கள் வந்து அவரைச் சுமந்து சென்றார்கள். எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் பாலஸ்தீனத்தில், எலியாவுடன் நின்று, சிலுவைக்கு முன்பு இயேசுவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். தேவன் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார்.

119 பழைய ஏற்பாட்டில், தீர்க்கதரிசனங்களில் நான் காணக்கூடிய இரண்டு பெரிய விஷயங்கள், இரண்டு பெரிய பிரிவுகள் இவை. மேசியா வரும் காலம் வரை மக்கள் எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். பின்னர், மேசியா வந்த பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவர் வரும் காலத்தை அவர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள்.

120 கடைசியாக, ஏற்ற காலத்தில், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் எல்லாவற்றின் மூலமாகவும் அவர்கள் வைத்திருந்த அத்தனை மாதிரிகளும், அவர்கள் வைத்திருந்த அத்தனை மாதிரிகளும் பாவநிவாரணங்களும், கடைசியாக மேசியா வந்தார், தேவன் சொன்னதால் அது முடிந்தது.

121 பின்னர் அவர்கள் "கறையோ திரையோ இல்லாத ஒரு மகிமையான சபை" பூமியில் ஒரு நட்சத்திரத்தைப் போலப் பிரகாசிக்கும் ஒரு காலத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்தக் காலத்திற்காகக் காத்திருந்தார்கள். அது எப்படி இருக்கப் போகிறது? அவர் மூன்று பகலும் இரவும் மரித்திருந்தார்.

அவர் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தார். அவர் ஐந்நூறு பேருக்குத் தோன்றினார், பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்றார். அவர் அவர்களை இங்கே பூமியில் தனியாக விட்டுச் சென்றார். தலைவர் போய்விட்ட பிறகு இந்த மகிமையான சபை எப்படி இருக்க முடியும்? தேவன் சபைக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். அவர் போய்விட்ட பிறகு, அவருடைய இடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஒளியாக அது எப்படி இருக்க முடியும்?

122 அவர் சொன்னபோது, "இன்னும் கொஞ்சக்காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது; நீங்களோ என்னைக் காண்பீர்கள், ஏனென்றால் நான் உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் உங்களுடனே, உங்களுக்குள்ளேயும் இருப்பேன். நான் செய்யும் காரியங்களை நீங்களும் செய்வீர்கள். நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன."

123 கிறிஸ்து அவர்களிடமிருந்து இல்லாத நிலையில் அவர்களால் அதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? தேவன் அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் கொடுத்திருக்கும்போது அவர்களால் அதை

எப்படிச் செய்ய முடியும்? ஆனால், பாருங்கள், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிகாரத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவர், ஆள் தத்துவத்தில் இறங்கி வந்து அழிவுள்ள மனிதனின் சரீரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் ஒரு பெந்தெகொஸ்தே நாளைத் தேவன் ஏற்படுத்தினார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த நபரைத் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து, அடையாளங்களோடும் அற்புதங்களோடும் அதிசயங்களோடும் அவரை அனுப்பினார். தேவன் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார். அவர்களால் அதைத் தாங்களாகவே செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் உங்களையும் என்னையும் போன்ற மனிதர்கள். அவர்களால் அதை எப்படிச் செய்ய முடிந்தது? அவர்களால் முடியவில்லை. ஆனால் தேவன் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினார்.

124 அவர்கள் மேல் வீட்டில் இருந்தபோது, மக்கள் தங்களைக் கேலி செய்வார்கள் என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் இப்படி, அப்படி அல்லது வேறு ஏதோ நடக்கும் என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் ஜன்னல்கள்

அனைத்தையும் மூடி, கதவுகளைப் பூட்டி வைத்திருந்தார்கள். அவர்களால் அதை எப்படிச் செய்ய முடிந்தது? அவர்கள் கோழைகள். அவர்களுக்கு முதுகெலும்பு இல்லை. அவர்களுக்குக் கோழிக்குஞ்சு எலும்புதான் இருந்தது, உண்மையான பரிசுத்த ஆவி முதுகெலும்பு இல்லை. அவர்கள் கதவுகளைப் பூட்டி வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் பயந்தார்கள். வெளியே சென்று மக்களைச் சந்திக்க அவர்கள் வெட்கப்பட்டார்கள். அவர்களால் அதை எப்படிச் செய்ய முடிந்தது?

125 ஆனால் தேவன் ஒரு பெந்தெகொஸ்தே நாளை, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை அனுப்பினார். அவர்கள் ஜன்னல்களையும் கதவுகளையும் திறந்து போட்டுவிட்டு, தெருக்களில் சென்றார்கள். தேவன் அதை வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். தேவன் வாக்குத் தத்தம் பண்ணும்போது, தேவன் தமது வார்த்தையைக் காப்பாற்றுவார். அவர் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்குவார். அவர் உங்களுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியை உண்டாக்காத எந்தச் சோதனையையும்

உங்களுக்கு நேரிட விடமாட்டார். அவர் செய்வார்.

126 இதோ நாம் இருக்கிறோம், ஒரு மந்தமான நாள், மேகமூட்டமான, மழையான நாளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சபை பாதி உள்ளே பாதி வெளியே இருக்கிறது. அவர்களால் இதை எப்படிச் செய்ய முடியும், எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒளி இல்லை. ஆனால் தீர்க்கதரிசி சொன்னார், "மாலை வேளையில் ஒளி உண்டாகும்." அது எப்படி இருக்க முடியும்? நாம்... இந்த நாளில் உள்ள சபை, இயேசு ஒரு மகிமையான சபையைப் பெற்றுக்கொள்ள வரும்போது, பூமியில் இருக்கப்போகும் அந்த மகிமையான சபை, நாம் பின்மாரி மழையை, பொழிவைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பரிசுத்த ஆவியின் இரட்டிப்பான பங்கு பூமியில் வருகிறது, ஒவ்வொரு தேசத்தையும் அது வாரிக்கொள்கிறது, ஒவ்வொரு மலையிலும் எழுப்புதல் தீ பற்றி எரிகிறது. சீனாவில், ஜப்பானில், கொரியா விலிருந்து, இருண்ட ஆப்பிரிக்கா மற்றும் எல்லா இடங்களிலும், பரிசுத்த ஆவியானவர்

மக்கள் மீது ஊற்றப்படுகிறார். தேவன் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார்.

127 என் குருட்டு கண்கள் எப்படிக்குணமடைந்தன? தேவன் ஒரு வழியை உண்டாக்கினார். அல்லேலூயா! ஆம், ஐயா.

128 அவர் எப்போதும் ஒரு வழியை உண்டாக்குவார். இன்று பூமியில் இருக்கும் உங்களுக்காக, ஆறுதலுக்காகக் காத்திருக்கும் உங்களுக்காக, பரதேசிகளும் அந்நியர்களுமாக இருக்கிற நீங்கள், தாவீதைப் போல இருங்கள்.

129 தாவீது யுத்தத்திற்குச் சென்றார். அவர் பதட்டத்துடன் செல்லவில்லை. அவர் அரைகுறை மனதுடன் செல்லவில்லை. ஒருவேளை அது நடக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர் செல்லவில்லை. ஆனால் முசுக்கட்டைச் செடியில் அவர் காத்திருந்தார், சிறிது நேரம் கழித்து, அது மரண அமைதியாக இருந்தது, எதுவும் நகரவில்லை. சிறிது நேரம் கழித்து, வெகு தொலைவில், இலைகள் அசையத் தொடங்கும் சத்தம் கேட்டது, சத்தம் அதிகமாகவும் அதிகமாகவும் அதிகமாகவும் ஆனது. சிறிது நேரம் கழித்து,

அவருக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய காற்று வீசியது. அது தேவன் மற்றும் பரிசுத்த தேவதூதர்களின் சேனை அவருக்கு முன்னால் செல்வதை அவர் அறிந்தார். அவர் தனது வாளை உருவி யுத்தத்தைச் செய்தார், எதிரியை விரட்டினார்.

130 சகோதரரே, நீங்கள் இன்னும் செல்லத் தயாராக இல்லாதபோது குதித்தெழுந்து எதையாவது நினைக்காதீர்கள். நில்லுங்கள்! அது சபையில் சேருவதோ, போதகரிடம் கை குலுக்கிக் கொள்வதோ, தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் எடுப்பதோ அல்ல என்பதைப் பாருங்கள். ஆனால் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பலியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை, ஒரு நபராக உங்கள் இதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதே அது. பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களுக்கு முன்னால் அசைவாடுவார், வேகமாக வீசும் காற்றைப் போல, எல்லாவற்றையும் வழியிலிருந்து அகற்றுவார். ஆமென். அதுதான். பின்னர், கிறிஸ்தவர்களாக இருங்கள். வழியில் இருக்கிற நீங்கள், உண்மையான தேவபயமுள்ள மனிதர்களாக இருங்கள்.

131 இங்கே ஒரு எழுப்புதல் வருகிறது, மிக விரைவில், ஒரு பெரிய கூடாரக் கூட்டம். என்னால் அதைப் பார்க்க முடிகிறது. சரி! நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள்? உங்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

132 சில காலத்திற்கு முன்பு, தெற்குப் பகுதிகளில், மக்கள் சென்று அடிமைகளை வாங்குவது வழக்கம். இந்தச் சிறுகதை எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அவர்கள் சென்று அடிமைகளை வாங்கும்போது, அந்த ஏழை மனிதர்கள் அடிக்கப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வெறுத்தார்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் திரும்ப வரமாட்டார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். நீக்ரோ மக்கள், அவர்கள் நடத்தப்பட்ட விதம் பரிதாபமாக இருந்தது.

133 ஒரு நாள் அவர்கள் ஒரு வாலிபனைத் தற்செயலாகக் கவனித்தார்கள், அவன் தன் தோள்களை நிமிர்த்தி வைத்திருந்தான். அவர்கள் அவனை அடிக்க வேண்டியதில்லை. இல்லை, ஐயா. வாங்குபவர் ஒருவர் வந்தார், "அந்த

அடிமையை நான் வாங்குகிறேன்" என்றார். அவர், "அவன் விற்பனைக்கு அல்ல" என்றார்.

134 அவர், "சரி, அவனை இவ்வளவு வித்தியாசமாக மாற்றுவது எது? அவன் மற்றவர்களுக்குத் தலைவனா?" என்று கேட்டார். "இல்லை" என்றார்.

135 "அவனை வித்தியாசமாக மாற்றுவது எது? நீங்கள் அவனை நன்றாகச் சாப்பிட விடுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். "இல்லை. அவன் மற்றவர்களுடன்தான் சாப்பிடுகிறான்" என்றார்.

"அவனை இவ்வளவு வித்தியாசமாக மாற்றுவது எது?" என்று கேட்டார்.

136 "அவனுடைய தகப்பன் அந்தப் பழங்குடியினரின் ராஜா என்று எனக்குத் தெரிய வந்தது. அவன் வெகுதூர தேசத்தில் இருந்தாலும், இன்னும் தன் தோள்களை நிமிர்த்தி வைத்திருக்கிறான். அவன் ராஜ வம்சத்தில் பிறந்தவன். அவனுடைய அப்பா ஒரு ராஜா. அவன் ஒரு அந்நியனாக

இருந்தாலும், அவனுடைய தகப்பன் ஒரு ராஜா" என்றார்.

என் பிதா வீடுகளோடும் நிலங்களோடும்
ஐசுவரியமுள்ளவர்,

அவர் உலகத்தின் செல்வத்தைத் தன் கையில்
வைத்திருக்கிறார்!

பத்மராகங்களும் வைரங்களும், வெள்ளியும்
பொன்னும்,

அவர் பொக்கிஷங்கள் நிறைந்தவை, அவரிடம்
சொல்ல முடியாத செல்வங்கள் உள்ளன.

137 இந்த கூடாரத்தில் உள்ள மக்களாகிய
நாம், உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டராகிய இயேசுவின்
தவறாத ஆதாரத்தைக் கொண்டுள்ளோம்,
தேசத்தையே வாரிக்கொண்ட ஒரு எழுப்பு
தலுடன், பெதலகேமின் முன்னணையைப்
போன்ற, ஒருவேளை அதைவிடத் தாழ்மையான
இந்தச் சிறிய இடத்திலிருந்து. ஆனால் இதன்
மூலம், தேவன் ஒரு பெரிய எழுப்புதலை
அனுப்பியுள்ளார், பல்லாயிரக்கணக்கான

வர்களை, ஆம், மில்லியன்களை, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் வாரிக்கொண்டு வந்துள்ளார்.

138 நீங்கள் எங்களுடன் ஒரு சக குடிமகனாக இருக்க விரும்புகிறீர்களா? பாவியே, உங்கள் பாராமுகத்தைத் தூக்கியெறிய, உங்கள் பாவ வாழ்க்கையைத் தூக்கியெறிய இன்று இரவு நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? உங்கள் தோள்களை நிமிர்த்தி, ஆண்டராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது என்று நம்பி, முன்னேறிச் செல்லும் மக்களின் இந்த இராணுவ அணியில் சேரத் தயாரா? நாம் தலைகளைத் தாழ்த்தி ஜெபிப்போம்.

139 எங்கள் அன்பான பரலோகப் பிதாவே, இன்று இரவு நாங்கள் உமக்காகக் காத்திருக்கிறோம், தேவனுடைய பெரிய பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்தக் கூட்டத்தின் ஊடாக அசைவாடி, மிகவும் ஏராளமாகச் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நாங்கள் இப்போது தான் திருவிருந்து எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், ஓ பிதாவாகிய தேவனே, இன்று இரவு நீர் பாவிகளின் இதயங்களில் பேசும்படி நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். ஆண்டவரே, அவர்கள்

உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் அல்ல, ஏதோ சோகக் கதையின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் உண்மையாகக் கலப்படமற்ற தேவனுடைய வார்த்தையின் அடிப்படையில் வரட்டும். "தேவன், தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும் படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்."

140 தேவனே, யோவான் 5:24 இல் உள்ள ஆண்டவராகிய இயேசுவின் வார்த்தைகள் இன்று இரவு ஒவ்வொரு இதயத்திலும் தொனிக்கக் கட்டளையிடும். "என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்." இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவருக்காக நாங்கள் காத்திருக்கும்போது, இந்த வேளையில் அநேகர் மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்படுவார்களாக.

141 உங்கள் தலைகள் தாழ்த்தப் பட்டிருக்கட்டும். சகோதரி வாசிக்கும்போது,

நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்... கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் ஜெபத்தில் இருங்கள். உங்கள் கையை தேவனை நோக்கி உயர்த்தக்கூடிய ஒரு ஆண், பெண், பையன் அல்லது ஒரு பெண் இருக்கிறார்களா?

என்னை நோக்கி அல்ல. "சரியாக இந்த... தேவனே, நியாயத்தீர்ப்பு பூமியைத் தாக்கத் தயாராக உள்ளது என்று நான் நம்புகிறேன் என்று சொல்ல நான் என் கையை உயர்த்துகிறேன். நான் இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் ஆக்கினைக்குக் கீழே இருக்கிறேன். நான் தேவனிடமிருந்தும், சபையின் பிரசன்னத் திலிருந்தும், கிறிஸ்தவ மக்களின் பிரசன்னத் திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.

நான் நித்திய நரகத்தில் என்றென்றும் வேதனைப்பட வேண்டும். ஆனால், இன்று இரவு, நான் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று உமது ஆவி என்னிடம் பேசுவதை நான் உணர்கிறேன். ஏனெனில், 'பிதா ஒருவனை இழுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் எவனும் என்னிடத்தில் வரமாட்டான்' என்று இயேசு சொன்னார். கிறிஸ்துவை என் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்

என்று என் இதயத்தில் ஒரு விசித்திரமான இழுப்பை உணர்கிறேன்.

தேவனே, நான் என் கையை உம்மிடம் உயர்த்துகிறேன், இதற்கு, உமது குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை, என் மோசமான மற்றும் அவதூறான பாவங்களுக்காக நீர் ஏற்படுத்திய பலியை நான் இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் இப்போது என் கைகளை உம்மிடம் உயர்த்துகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் செய்வீர்களா?

142 இங்கே உள்ள ஆண் அல்லது பெண், பையன் அல்லது பெண், இந்தக் கணத்தில் உங்கள் கைகளை உயர்த்தி, "இதன் மூலம், நான் இப்போது ஆண்டராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள்.

நீங்கள் உங்கள் முடிவை எடுப்பதற்காக ஒரு கணம் காத்திருக்கிறேன். உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள். தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார், சிறுவனே. வேறு யாராவது உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், சொல்லுங்கள்... தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார், என் சகோதரரே. சரி.

நீங்கள் அதை தேவனிடம் செய்கிறீர்கள், என்னிடம் அல்ல.

143 "விசுவாசித்தவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள், சபையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள்." மூவாயிரம் ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டனர்.

இரத்தம் நிறைந்த ஒரு ஊற்று இருக்கிறது

144 நிச்சயமாக. விசுவாசத்தினால் நீங்கள் இப்போது மூழ்குவீர்களா, "கர்த்தராகிய தேவனே, நான் இப்போது அறுத்துவிடுகிறேன். ஓ, நான் பலமுறை பலிபீடத்திற்குச் சென்றிருக்கிறேன். நான் இதை, அதைச் செய்திருக்கிறேன், அல்லது நான் சபையில் சேர்ந்திருக்கிறேன்.

நான் கோபத்திலிருந்து தப்பிக்க முயன்றேன். ஆனால், இன்று இரவு, எனக்காக இயேசு கிறிஸ்து மரித்தார் என்ற அடிப்படையில் நான் இந்த வழியில் வருகிறேன், அவரே பலி ஆட்டுக்குட்டி. அவரே போக்கு ஆடு. அவரே எல்லாம். அவரில், நான் முழுமையடைந்திருக்கிறேன். அவர் என் பாவங்களைச்

சுமந்தார். அவர் கல்வாரியில் என் இடத்தைப்
பிடித்தார்.

தேவனுடைய கோபத்தின் கீழ் அவர் என்
இடத்தைப் பிடித்தார். தேவனுடைய
தண்டனையின் கீழ் அவர் என் இடத்தைப்
பிடித்தார். அவர் நரகத்தில் என் இடத்தைப்
பிடித்தார். நான் பரலோகத்தில் அவருடைய
இடத்தைப் பிடிக்கவும், தேவனுடைய மகனாக
மாறவும், அந்த அடிப்படையை நான் இப்போது
ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒரு பாவிடாக, நான்
நம்புகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். [ஒலி
நாடாவில் காலியிடம்]

பாவிகள் அந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கும்போது,

தங்கள் குற்றக்கறைகள் எல்லாவற்றையும்
இழக்கிறார்கள்.

தங்கள் ... எல்லாவற்றையும் இழக்கிறார்கள்.

145 சபையாரே, யாரோ ஆண்டவருக்காக
முடிவு எடுக்கும்போது ஜெபத்தில் இருங்கள்.
ஜெபியுங்கள். எவ்வளவு இழக்கிறார்கள்? எல்லா
குற்றக்கறைகளையும். யூதனோ, புறஜாதியோ,

அடிமையோ அல்லது சுயாதீனனோ, பாவியோ அல்லது சபை உறுப்பினரோ, குருவோ, மருத்துவரோ, வழக்கறிஞரோ, நீங்கள் யாராக இருந்தாலும், ஆண்டராகிய இயேசுவை விசுவாசிப்பதன் மூலம், அவரைத் தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் உங்கள் குற்றக்கறைகள் எல்லாவற்றையும் இழந்து விடுங்கள். நாம் இப்போது அமைதியாகப் பாடும்போது இந்த வசனத்தைக் கேளுங்கள்.

மரிக்கும் கள்ளன் கண்டு மகிழ்ந்தான்

அந்த ஊற்றை...

146 பாதையின் முடிவில், நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் போன நிலையில், ஒரு ஊற்று தோன்றியது. இன்று இரவு, உங்கள் சொந்த விருப்பத்தின் முடிவில் இருக்கிறீர்களா?

பாவிகள் அந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்...

தங்கள் குற்றக்கறைகள் எல்லாவற்றையும் இழந்தார்கள்.

தங்கள் சூற்றக்கறைகள் எல்லாவற்றையும்
இழந்தார்கள்,

இழந்தார்கள்...

147 இப்போது, பரலோகப் பிதாவே, எல்லாம் உமது கைகளில் உள்ளது. ஒரு வயதான மனிதரும் இளம் பையனும் தங்கள் கைகளை உயர்த்தினார்கள், வார்த்தையின் மூலம் ஊற்று திறக்கப்பட்டிருக்கும் வேளையில், அவர்கள் உம்மைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினார்கள். ஆண்டவரே, பரிசுத்த ஆவியானவரே, உமது ஐக்கியத்தை நாங்கள் போற்றுகிறோம்.

148 ஒருவேளை அவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவர்களாக, அனைவரும் பாதுகாப்பாக இருக்கலாம். ஆண்டவரே, நீர் அவர்கள் உள்ளங்களை அறிவீர். அவர்கள் இரக்கத்திற்கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இடையிலான கோட்டைக் கூடத் தாண்டியிருக்கலாம், மீண்டும் ஒருபோதும் தங்கள் கையை உயர்த்த விரும்பாமலோ, அல்லது நீர் அவர்களை அழைப்பீர் என்ற உணர்வை மீண்டும் ஒருபோதும் பெற விரும்பாமலோ இருக்கலாம். பிதாவே, அப்படி

இருந்தால், இரக்கமாயிரும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

149 தேவனே, இந்த மனிதரை நீர் இரட்சிக்கும் படி நான் ஜெபிக்கிறேன். ஆண்டவரே, இப்பொழுதே, அவரது இதயத்தின் ஆழத்தில், பரலோகத்தின் மகிழ்ச்சி மணி ஒலிக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

அந்தச் சிறு பையனுக்கும், அதே வழியில். "என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு, அவன் ஒருபோதும் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக் குட்படாமல், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்" என்று இயேசு இந்த அறிக்கையைச் செய்துள்ளார் என்பதை அறிந்து. அது உமது வார்த்தை, பிதாவே, நாங்கள் அதை நம்புகிறோம்.

அவர்கள் நித்திய ஜீவனை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களுக்கு இப்போது நித்திய மகிழ்ச்சியைக் கொடும். அவர்களின் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாகவும், கனிவுள்ளதாகவும், சந்தோஷ மாகவும்

மாற்றும்படி நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். அதை அருளும், ஆண்டவரே.

150 நாங்கள் உமக்காகக் காத்திருக்கும்போது மற்றவர்களையும் ஆசீர்வதியும், இயேசுவின் நாமத்தில் நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். ஆமென்.

